

Одлуке и ставови
Повереника по изјављеним жалбама
у поступку заштите података о личности

Издавач
Повереник за информације од јавног значаја
и заштиту података о личности
Булевар краља Александра бр. 15, 11000 Београд
Тел.: + 381 11 3408 900
Факс: + 381 11 3343 379
Е-mail: office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

За издавача
Родољуб Шабић

Уредник
Александар Ресановић

„Публикација се објављује у оквиру Пројекта који се већински финансира од стране Министарства спољних послова Норвешке кроз Билатерални програм Краљевине Норвешке за 2015. годину, док су средства за ову публикацију издвојена из буџета Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.“

Лекџура, дизајн и њрелом
Службени гласник

Штампа
Службени гласник

Тираж
500 примерака

ISBN 978-86-919155-1-3

Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности

Одлуке и ставови Повереника по изјављеним жалбама у поступку заштите података о личности

Садржај

Уводна реч Повереника	9
1. Одбацивање жалбе	11
1.1. Ненадлежност Повереника	13
1.2. Благовременост жалбе	14
1.3. Жалба изјављена од неовлашћеног лица	14
1.4. Недопуштена жалба – против представништва страног правног лица	15
1.5. Недопуштена жалба – против обрађивача података	17
1.6. Непотпуна жалба – није приложен захтев са доказом о његовој предаји	18
1.7. Непотпуна жалба – приложен захтев за приступ информацијама од јавног значаја	19
1.8. Неуредна жалба	20
1.9. Непотпуна жалба – приложена притужба	21
2. Одбијање жалбе	23
2.1. Брисање података из Матичне књиге крштених	25
2.2. Пристанак за обраду података за малолетну децу дају родитељи као законски заступници	26
2.3. Податке за умрло лице могу добити његови законски наследници по наследним редовима	28
2.4. Субјективни став и мишљење једног лица о другом лицу није податак о личности	30
2.5. Права у вези с обрадом података о личности, односно поводом извршеног увида припадају физичком лицу на које се подаци односе	32
2.6. Брисање података садржаним у уверењу као јавној исправи	33
2.7. Захтев је формалан услов за покретање поступка по Закону о заштити података о личности и поступање руковаоца података у складу са тим законом	35

3. Налагање руковаоцу да поступи по захтеву, односно да достави обавештење о обради података, стави на увид или изда копију података	37
3.1. Право на увид и копију су одвојена права која припадају лицу на које се подаци односе	39
3.2. Налагање руковаоцу да поступи по захтеву (ћутање руковаоца)	40
3.3. Налагање руковаоцу да изда копије месечних зарада	41
3.4. Налагање руковаоцу да изда копију историје болести	43
3.5. Руковалац је дужан да лице обавести о подацима које обрађује о њему а не да га упућује на Централни регистар Повереника	45
3.6. Налагање руковаоцу да изда копију одлазних и долазних телефонских позива	47
3.7. Налагање руковаоцу да кориснику пензије изда копије података који се односе на исплаћене пензије	49
3.8. Налагање руковаоцу да изда копију медицинске документације за умрло лице његовом законском наследнику	50
3.9. Брисање података из полицијске евиденције	52
4. Поништавање одлуке руковаоца и враћање предмета на поновни поступак	55
4.1. Брисање података из безбедносне провере МУП-а	57
4.2. Лице може употребом своје опреме изградити копију податка уколико руковалац то није у могућности	58
4.3. Захтев у вези с обрадом података малолетне деце подносе оба родитеља која заједнички врше родитељско право	60
4.4. Потпуно и истинито обавештавање о обради података	62
4.5. Злоупотреба права	63
5. Поништавање одлуке руковаоца и налагање руковаоцу да достави обавештење о обради података, стави на увид или изда копију података	67
5.1. Изјава лица која је садржана у документу јесте његов податак о личности	69
5.2. Листинг одлазних и долазних позива са фиксног и мобилног телефона	70
5.3. Надзор и снимање телефонских и других разговора	72

6. Одбијање захтева од стране Повереника	75
6.1. Брисање податка ако се обрађује без пристанка лица на које се односи или овлашћења заснованог на закону	77
6.2. Одбијање захтева жалиоца јер поднетим захтевом није тражио податке који се односе на њега него на друга лица	79
6.3. Одбијање захтева жалиоца јер поднетим захтевом није тражио податке који се односе на њега него на информације садржане у правним актима органа власти	80
7. Обустављање поступка по жалби	83
7.1. Руковалац доставио обавештење, ставио на увид и издао копију података	85
7.2. Руковалац поступио по захтеву и обрисао податке	86
7.3. Руковалац након изјављене жалбе због непоступања по захтеву одлучио о захтеву	87
7.4. Одустанак од жалбе	88
7.5. Руковалац поступио по захтеву и издао копију податка	89
Прилог	91
1. Образац захтева за остваривање права у вези с обрадом података о личности	92
2. Образац захтева за остваривање права поводом извршеног увида	93
3. Образац жалбе против одлуке руковоаца којом је одбијен или одбачен захтев за остваривање права у вези с обрадом, односно поводом обраде података о личности	94
4. Образац жалбе кад руковалац није поступио, односно није поступио у целости по захтеву тражиоца у законском року	95

УВОДНА РЕЧ

Ово је прва публикација са одлукама и ставовима Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (даље: Повереник) по жалбама изјављеним у области заштите података о личности.

Ова публикација је осмишљена као инструктивни приручник који садржи око 40 одлука Повереника. Тако, кроз приказане примере из праксе Повереника, грађани могу ближе да се упознају са правима која им припадају по Закону о заштити података о личности, и то: право на обавештење о обради података, право на увид и издавање копије података, као и права поводом извршеног увида: право на исправку, допуну, ажурирање, брисање као и прекид и привремену обуставу обраде. Право на заштиту података о личности је важно, Уставом утврђено право, које законима још увек није одговарајуће уређено, због чега је, поред осталог, знатно мање конзумирано у пракси. Ова публикација би требало да допринесе ближеј *едукацији* и порасту свести грађана о њиховим правима у вези са заштитом података о личности.

С друге стране, очекујем да ће публикација послужити и руковоцима података за потпуну и доследну примену Закона о заштити података о личности у пракси и тиме допринети ефикаснијем остваривању права грађана у вези са заштитом података о личности.

Закон о заштити података о личности примењује се од 1. јануара 2009. године и до данас је вишеструко увећан број жалби изјављених Поверенику због повреде права у вези с обрадом података о личности. Увидом у жалбе сагледава се да је већ годинама најчешћи разлог за изјављивање жалбе тај да руковоци нису ставили на увид податке или нису издали копију податка или то нису учинили у прописаном року и на начин прописан Законом. Други на листи разлога за изјављивање жалбе Поверенику је да руковоци нису поступили по захтеву подносилаца у прописаном року, тзв. ћутање администрације. Следећи разлог за изјављивање жалбе Поверенику је одлука руковоца да одбије захтев, а само у незнатном броју случајева то је одлука руковоца да одбаца захтев.

Сви примери у овој публикацији су ради лакшег праћења приказани на истовестан начин, и то: шта је предмет жалбе, заводни број предмета код Повереника, датум кад је Повереник одлучио по жалби, релевантно право, односно прописи по којима је поступано, како је Повереник одлучио, као и резиме одлуке. У резимеу су хронолошким редом приказани прво садржина захтева који је лице поднело руковоцу,

затим одлука руковоаца, односно да ли се ради о ћутању руковоаца, даље садржина жалбе изјављене Поверенику, и најзад образложење за одговарајућу одлуку, односно поступање Повереника.

Надам се да ће ова публикација помоћи како грађанима тако и руковоацима у остваривању и поштовању права на заштиту података о личности.

ПОВЕРЕНИК
Родољуб Шабић

1. ОДБАЦИВАЊЕ ЖАЛБЕ

1.1. Предмет:

Ненадлежност Повереника за одлучивање по жалби

Број предмета:

07-00-00866/2015-06

Датум одлуке:

10. 3. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је одбацио закључком жалбу због ненадлежности

Резиме:

Подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику против решења Архива Србије којим је одбијен његов захтев за коришћење збирки докумената Безбедносно-информативне агенције, наводећи да је против наведеног решења изјавио жалбу и Управном одбору Архива Србије. У прилогу је доставио и копију наведеног решења, захтев за коришћење збирки докумената Безбедносно-информативне агенције, као и жалбу изјављену против наведеног решења Управном одбору Архива Србије.

У поступку по жалби утврђено је да је ожалбено решење Архива Србије донето по захтеву подносиоца за коришћење збирки докумената Безбедносно-информативне агенције у научноистраживачке сврхе, односно у сврху научноистраживачког пројекта, као и да је у поучи о правном леку наведено да се против тог решења може изјавити жалба Управном одбору Архива Србије у року од 15 дана од дана пријема решења. Такође је утврђено да је жалилац изјавио жалбу Управном одбору Архива Србије.

Како Повереник није надлежан за поступање по наведеној жалби изјављеној против решења Архива Србије, те како је жалилац већ изјавио жалбу против истог решења Управном одбору Архива Србије, то је на основу члана 56. став 4. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), а у вези са чланом 39. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), одлучено да се жалба одбаци.

1.2. Предмет:

Благовременост жалбе је услов за остварење заштите права пред Повереником

Број предмета:

07-00-00083/2014-03

Датум одлуке:

16. 1. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је решењем одбацио, као преурањену, жалбу жалиоца изјављену због непоступања Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Косовска Митровица.

Резиме:

Жалилац је Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Косовска Митровица, као руковаоцу података, дана 18. 12. 2013. године поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности којим је тражио копију података који се односе на његовог покојног деду. Уз жалбу је приложио копију поднетог захтева са доказом о његовој предаји руковаоцу података 18. 12. 2013. године, а затим 10. 1. 2014. године жалбу Поверенику због непоступања руковаоца података по његовом захтеву.

У поступку по жалби, изјављеној због непоступања руковаоца података по поднетом захтеву, Повереник је решењем жалбу одбацио, као преурањену, јер је поднета пре истека рока од 30 дана прописаног одредбом члана 25. став 2. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) у коме је руковалац био дужан да поступи по поднетом захтеву за издавање копије података.

1.3. Предмет:

Повереник одбацује жалбу која је изјављена од неовлашћеног лица

Број предмета:

07-00-00725/2015-06

Датум одлуке:

11. 5. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је решењем одбацио жалбу јер је изјављена од неовлашћеног лица

Резиме:

Подносилац захтева је поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности Градској управи Сомбор, као руковаоцу података, којим је тражио издавање копије CD-а који се односи на њега.

Руководалац података је решењем одбио захтев подносиоца за издавање CD-а са образложењем да је увидом у CD утврђено да се на снимку, поред подносиоца захтева налази и његова супруга, као и друга лица чији је идентитет одредив, те би се издавањем копије траженог документа повредила приватност тих лица.

Против наведеног решења, подносилац захтева и његова супруга су изјавили жалбу Поверенику.

Имајући у виду да супруга подносиоца захтева није и подносилац захтева за остваривање права у вези с обрадом података о личности, а како је чланом 38. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 –др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) прописано да подносилац захтева за остваривање права у вези с обрадом података може изјавити жалбу Поверенику, то у овом случају, супруга подносиоца захтева, односно жалиоца није овлашћено лице за изјављивање жалбе, па је стога на основу члана 39. став 2. истог закона одлучено да се жалба у односу на супругу жалиоца одбаци.

У односу на жалиоца – подносиоца захтева, Повереник је поништио решење руковаоца података и предмет вратио на поновни поступак.

1.4. Предмет:

Жалба Поверенику се може изјавити само против руковаоца података

Број предмета:

07-00-03645/2014-06

Датум одлуке:

16. 12. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о привредним друштвима

Одлука:

Повереник је закључком одбацио жалбу као недопуштену

Резиме:

Подносилац захтева је Представништву страног привредног друштва „International Search Associates“ ltd поднео захтев којим је тражио копију електронске кореспонденције из јануара и фебруара месеца 2014. године са привредним друштвом „Модитал“, а у вези са његовим запослењем у том предузећу.

Представништво није удовољило захтеву подносиоца, уз образложење да Представништво нема овлашћење да даје информације другим лицима и да је дужно да чува све поверљиве информације које је прибавило од другог правног субјекта, као и то да Представништво само посредује у проналажењу адекватне особе за обављање одређених послова у привредном друштву „Модитал“.

Против одлуке којом је одбијен захтев, подносилац је изјавио жалбу Поверенику.

Поступајући по жалби, Повереник је жалбу одбацио, као недопуштену, јер у смислу члана 38. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) подносилац захтева за остваривање права у вези с обрадом података може изјавити жалбу Поверенику само против руковођа података, а руковођа података према одредби члана 3. став 5. истог закона може бити физичко или правно лице, односно орган власти који обрађује податке. Како представништво страног привредног друштва према Закону о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11, 99/11 и 83/14 – др. закон) нема својство правног лица, нити је орган власти, то је у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и одредбе члана 210. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), донета одлука да се жалба одбаци.

1.5. Предмет:

Права у вези с обрадом података о личности, односно поводом извршеног увида могу се остварити према руковоаоцу података а не и према обрађивачу

Број предмета:

07-00-04864/2014-06

Датум одлуке:

4. 5. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је одбацио закључком жалбу као недопуштену

Резиме:

Подносилац захтева је поднео „Nandy-tel“ д. о. о., Београд, захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности којим је тражио обавештење о томе да ли „Nandy-tel“ д. о. о, Београд, обрађује податке о њему и коју радњу обраде врши, које податке обрађује, од кога су прикупљени подаци, односно ко је извор података, по ком правном основу се обрада података врши, у којим збиркама се подаци налазе, ко су корисници тих података и у коју сврху се користе, коме се подаци преносе, у коју сврху и по ком правном основу, као и у ком временском периоду се подаци обрађују. Такође је тражио да му се достави име и презиме радника који је у име и за рачун „Nandy-tel“ д. о. о., Београд, и мобилног оператора потписао спорни уговор са предузећем VIP mobile д. о. о. Београд, као и личне податке тог запосленог, његову адресу, као и ЈМБГ.

Актом „Nandy-tel“ д. о. о., Београд, одбијен је захтев подносиоца уз образложење да није руковалац података на које се захтев односи, него је обрађивач података. Против таквог акта, подносилац је изјавио жалбу Поверенику који је исту доставио на изјашњење наведеном привредном друштву.

У одговору на жалбу је наведено да „Nandy-tel“ д. о. о., Београд, није руковалац базом података која би евентуално садржавала податке о личности које је захтевао подносилац због чега није у могућности да тражене податке и достави будући да истима нема приступ. Уговоре

са корисницима телекомуникационих услуга „Handy-tel“ д. о. о., Београд, закључује у име и за рачун мобилних оператора, а не у своје име и за свој рачун, као што је то учињено у конкретном случају.

Повереник је жалбу коју је жалилац изјавио Поверенику против одлуке којом је одбијен његов захтев, одбацио као недопуштену.

Одредбом члана 3. став 5. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) прописано је да је руковалац података физичко или правно лице, односно орган власти који обрађује податке, а ставом 8. да је обрађивач података физичко или правно лице, односно орган власти, коме руковалац на основу закона или уговора поверава одређене послове у вези с обрадом.

Одредбом члана 38. став 1. истог закона је прописано да подносилац захтева може изјавити жалбу Поверенику: против одлуке руковооца којом је одбијен или одбачен захтев; када руковалац не одлучи о захтеву у прописаном року; ако руковалац не стави на увид податак, односно не изда копију податка; ако руковалац услови издавање копије података уплатом накнаде која превазилази износ нужних трошкова израде копије, као и ако руковалац, супротно закону, отежава или онемогућава остваривање права.

Имајући у виду да је жалба изјављена против акта „Handy-tel“ д. о. о., Београд, који у име и за рачун мобилних оператора закључује уговор са корисницима телекомуникационих услуга, односно против акта обрађивача података, а како се жалба према цитираној одредби члана 38. Закона о заштити података о личности може изјавити Поверенику само против руковооца података, то је на основу члана 39. став 1. истог закона и члана 210. став 1. и члана 229. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) одлучено да се жалба одбаци.

1.6. Предмет:

Подношење захтева за остваривање права у вези с обрадом података о личности је формалан услов за изјављивање жалбе Поверенику

Број предмета:

07-00-02216/2014-06

Датум одлуке:

1. 10. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је одбацио жалбу као непотпуну

Резиме:

Подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику због непоступања НИС а. д. Нови Сад, као руковоаца података, по његовом захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности, при чему је навео да не поседује копију поднетог захтева.

Поступајући по поднетој жалби, Повереник је жалбу ради изјашњења доставио руковоацу података, од кога је тражио и да достави копију захтева за остваривање права у вези с обрадом података о личности који је жалилац поднео.

У одговору на жалбу, руковалац је навео да не располаже захтевом који је жалилац поднео по основу Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12).

Како жалилац уз жалбу није приложио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности поднет руковоацу података, јер га не поседује, а који није доставио ни руковалац података, Повереник је оценио да нису испуњени формални услови за поступање по жалби жалиоца, па је, применом одредбе члана 39. став 2. Закона о заштити података о личности, одлучио да се жалба одбаци.

(Ова одлука Повереника је потврђена пресудом Управног суда у Београду У. 14106/14 од 4. 2. 2015. године)

1.7. Предмет:

Одбацивање непотпуне жалбе јер уз жалбу није достављен захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности већ захтев за приступ информацијама од јавног значаја

Број предмета:

07-00-01161/2014-06

Датум одлуке:

22. 4. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је решењем одбацио жалбу као непотпуну

Резиме:

Жалилац је изјавио Поверенику жалбу, позивајући се на одредбу члана 38. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) због непоступања Завода за здравствену заштиту радника „Застава“, Крагујевац – у реструктурирању по његовом захтеву.

Жалилац је уз жалбу приложио копију захтева за приступ информацијама од јавног значаја, поднет на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја са доказом о његовој предаји.

Жалилац уз жалбу није приложио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности поднет у складу са Законом о заштити података о личности руковаоцу података пре подношења жалбе са доказом о његовој предаји, нити је накнадно, на захтев Службе Повереника то учинио.

Имајући у виду да жалилац уз жалбу није приложио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности поднет у складу са Законом о заштити података о личности са доказом о његовој предаји руковаоцу података, те како није поступио ни по налогу Повереника да у остављеном року отклони формалне недостатке за поступање по жалби и достави захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности са доказом о његовој предаји руковаоцу података, то је у складу са одредбом члана 39. став 2. истог закона Повереник одлучио да жалбу одбаци као непотпуну.

1.8. Предмет:

Уредна жалба је услов да би се пред Повереником могла остварити заштита права у вези с обрадом податка о личности

Број предмета:

07-00-3199/2013-06

Датум одлуке:

13. 11. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је закључком одбацио жалбу као неуредну

Резиме:

Жалилац је, позивајући се на одредбу члана 38. став 2. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09 – др. закон) изјавио жалбу Поверенику.

Повереник је, по пријему жалбе позвао жалиоца да у смислу одредбе члана 57. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) уреди жалбу јер је написана нечитко и не садржи назив руковооца против којег је изјављена. Истим дописом жалилац је упозорен да ће у случају да недостатке не отклони у остављеном року, жалба бити одбачена у складу са чланом 58. став 2. Закона о општем управном поступку.

Како жалилац у остављеном року није уредио жалбу, а жалба садржи такве недостатке да се по њој не може поступати, то је Повереник, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 58. став 2. Закона о општем управном поступку, жалбу одбацио као неуредну.

1.9. Предмет:

Уз жалбу није приложен захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности поднет руковооцу података већ притужба на рад другог органа

Број предмета:

07-00-00881/2014-06

Датум одлуке:

12. 5. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је одбацио жалбу као непотпуну

Резиме:

Подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику у којој је навео да исту подноси на основу Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), а због непоступања Апелационог суда у Крагујевцу по његовом захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности.

Како жалилац уз жалбу није приложио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности поднет у складу са Законом о заштити података о личности са доказом о његовој предаји руковооцу података, нити је поступио по налогу Повереника да у остављеном року накнадно достави такав захтев, већ је доставио притужбу коју је поднео Апелационом суду у Крагујевцу на рад Основног у Крушевцу, коју је приложио и уз жалбу са потврдом поште о пријему пошиљке, то је Повереник на основу члана 39. став 2. Закона о заштити података о личности одлучио да жалбу одбаци.

Поднета притужба уз жалбу, односно по поновљеном налогу Повереника, не може се сматрати захтевом за остваривање права у вези с обрадом података о личности јер представља акт којом се жалилац Апелационом суду у Крушевцу, као странка у поступку, притуживао на рад основног суда у Крушевцу.

(Ова одлука Повереника је потврђена пресудом Управног суда у Београду У. 7546/14 од 5. 3. 2015. године)

2. ОДБИЈАЊЕ ЖАЛБЕ

2.1. Предмет:

Не могу се брисати подаци о личности који су уписани у Матичну књигу крштених

Број предмета:

07-00-02495/2011-06

Датум одлуке:

20. 12. 2011. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је руковаоцу података, Епархији пожаревачко-браничевској из Пожаревца, доставио писмену изјаву којом је опозвао пристанак за даљу обраду његових личних података и захтев којим је тражио брисање његових података о личности из Матичне књиге крштених.

Његов захтев је одбијен са образложењем да би брисање података из Матичне књиге крштених представљало фалсификовање историјских података.

Подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику из разлога што је руководилац одбио његов захтев за брисање података о личности који су уписани у Матичну књигу крштених.

У поступку по жалби, Повереник је стао на становиште да нема правног основа за брисање података о личности у смислу одредбе члана 22. став 2. тачка 7. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), из разлога што је руководилац у Матичну књигу крштених уписао податке који се односе на тада малолетног жалиоца на основу пристанка његових родитеља, као законских заступника који су у том моменту били овлашћени да одлучују о томе да ли ће се њихово

малолетно дете крстити или неће. Дакле, руковалац података је податке жалиоца за упис у Матичну књигу крштених прикупио на основу сагласности, односно пуноважног пристанка, што представља закониту обраду података и због чега се чињеница крштења не може брисати из Матичне књиге крштених на начин да се прикаже да лице никада није било крштено, односно да никада није било уписано у матичне књиге.

У односу на изјаву о опозиву пристанка за обраду података коју је жалилац дао руковаоцу, иста има дејство само за даљу, односно будућу обраду, у складу с одредбом члана 11. став 4. Закона о заштити података о личности, јер изјава о опозиву пристанка за обраду података не може да утиче ретроактивно на пуноважност правног основа, нити тај правни основ може да отпадне, јер се испуњеност услова за обраду, у овом конкретном случају уписа у Матичну књигу крштених, цени према моменту предузимања радње обраде. Повереник је на становишту да Црква, у ситуацији опозива пристанка, треба да престане са даљом обрадом података и у матичним књигама на одговарајући начин назначи да од одређеног датума више неће обрађивати податке тог лица, односно његове до тог датума обрађиване податке учини недоступним, јер обрада података након уредно датог опозива пристанка недозвољена је у смислу члана 11. став 4. Закона о заштити података о личности.

(Ова одлука Повереника је потврђена пресудом Управног суда у Београду У.1581/2012 од 18. 5. 2012. године)

2.2. Предмет:

Пристанак за обраду података који се односе на малолетну децу дају родитељи као њихови законски заступници

Број предмета:

07-00-04476/2014-06

Датум одлуке:

3. 3. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Породични закон

Одлука:

Повереник је одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је поднео Министарству унутрашњих послова РС, као руковаоцу података, захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио копију података који се односе на његову малолетну децу, а везано за прелазак државне границе на одређеном граничном прелазу, за одређени временски период, као и обавештење о организатору путовања и податке о пратиоцу малолетне деце.

Поступајући по том захтеву, а будући да се ради о захтеву којим се траже подаци о малолетним лицима, руковалац података је подносиоца позвао да уреди захтев у смислу да захтев потпише и други родитељ или пак да достави сагласност другог родитеља за обраду података њихове малолетне деце.

Како подносилац захтева није поступио по датом упутству, већ је доставио копију извода из матичне књиге венчаних, то је руковалац применом одредбе члана 24. став 7. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) и члана 127. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) одлучио да закључком одбаца захтев као неуредан.

Против наведеног закључка руковаоца података којим је захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности одбачен, подносилац је изјавио жалбу Поверенику.

Повереник је жалбу одбио као неосновану на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку јер је по његовој оцени правилно поступио руковалац када је захтев одбацио с обзиром на то да нису испуњени формални услови за поступање по поднетом захтеву и о томе је дао јасне и довољне разлоге. Наиме, одредба члана 8. Закона о заштити података о личности прописује да је за дозвољеност обраде података о личности потребан лични пристанак лица на које се подаци односе, односно да је обрада дозвољена ако је правни основ обраде података овлашћење у закону. Пошто се у конкретном случају ради о захтеву којим се траже подаци о малолетним лицима која нису способна за давање пристанка за обраду података и с обзиром на то

да се ради о радњи изван границе њихове пословне и процесне способности, пуноважан пристанак за обраду података сходно члану 10. став 5. Закона о заштити података о личности даје њихов законски заступник или старалац, а према одредби члана 72. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/05 и 18/05 и 72/11 – др. закон) оба родитеља, када заједнички врше родитељско право, заступају децу као њихови законски заступници.

Имајући у виду да је, у овом конкретном случају, један родитељ у име малолетне деце поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, то је руковалац података основано позвао подносиоца да уреди захтев на начин да се и мајка малолетне деце означи као подносилац захтева, односно да дâ сагласност за обраду података који се односе на малолетну децу, те како жалилац није у остављеном року поступио по налогу руковаоца података, то је руковалац правилно поступио када је применом одредбе члана 24. став 7. Закона о заштити података о личности закључком одбацио захтев, због чега је жалба изјављена против донетог закључка неоснована.

(Ова одлука Повереника је потврђена пресудом Управног суда у Београду У.5751/15 од 28. 5. 2015. године)

2.3. Предмет:

Податке о личности за умрло лице могу добити његови законски наследници по наследним редовима

Број предмета:

07-00-02135/2014-06

Датум одлуке:

7. 10. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о наслеђивању

Одлука:

Повереник је решењем одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је Центру за социјални рад, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио увид у списе предмета који се односе на његовог покојног брата.

Руковалац података је донео решење којим је захтев, као неоснован, одбио, са образложењем да је пок. брат подносиоца био корисник права на новчану социјалну помоћ, да је живео сам и да има кћерку, па како пок. брат подносиоца захтева има наследника првог наследног реда – кћерку, то према члану 10. став 6. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) и чл. 8. и 9. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“, бр. 46/95 и 101/03 – одлука УС) подносилац захтева нема право на увид у списе предмета за умрло лице.

Против наведеног решења, подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику, наводећи да му припада право на увид у податке који се односе на његовог пок. брата без обзира на то што судским решењем није оглашен за наследника.

У поступку по жалби, Повереник је нашао да жалба није основана. Како се према Закону о наслеђивању сви законски наследници групишу у наследне редове, тако да наследници ближег наследног реда искључују наследнике даљег наследног реда, то је и законодавац у вези са заштитом података о личности предвидео да пристанак за обраду података о лицу које је умрло могу дати законски наследници по редоследу како је то побројано у члану 10. став 6. Закона о заштити података о личности, и то: супружник, деца са навршених 15 година живота, родитељи, браћа и сестре, законски наследник или особа коју је умрли за то одредио.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, утврђено да пок. брат жалиоца има кћерку, која према Закону о заштити података о личности и Закону о наслеђивању спада у круг најближих сродника умрлог, а како жалилац није пружио доказ да је оглашен за наследника иза пок. брата, нити оверено пуномоћје за остваривање права по Закону о заштити података о личности дато од стране кћерке његовог пок. брата или пак доказ да је умрли исказао вољу да жалилац може остварити неко од права у вези с обрадом његових података о личности, то је на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист

СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), донета одлука да се жалба одбије као неоснована.

2.4. Предмет:

Субјективни став и мишљење једног лица о другом лицу, као и одређени догађаји и околности везани за неко лице, немају атрибуте који су потребни за својство податка о личности

Број предмета:

07-00-002452/2014-06

Датум одлуке:

3. 12. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је Министарству одбране РС, као руковооцу података, поднео захтев за остваривање права поводом извршеног увида, којим је тражио исправку и брисање нетачних података из његовог јединичног картона (тач. 27. и 36), односно да „...није у потпуности оспособљен за обављање војнополицијских задатака и склон је симулирању болести“.

Решењем руковооца података одбијен је захтев за исправку и брисање података подносиоца захтева из јединичног картона (тач. 27. и 36), уз образложење да се подаци уписани у јединичном и матичном картону не могу брисати из евиденције, јер су од значаја за вршење војне и радне обавезе, да је податке из службене евиденције, односно у јединичном картону уписало надлежно лице из војне поште где је подносилац захтева служио војни рок и да ти подаци руковооцу података служе приликом његовог распореда у резервном саставу.

Против наведеног решења руковооца података, подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику, наводећи да није симулирао болест и није

често одсуствовао из јединице због стационарног и кућног лечења, као што је то наведено у јединичном картону, због чега сматра да се ти подаци требају обрисати из његовог јединичног картона.

Повереник је жалбу подносиоца доставио на изјашњење руковођа, који је у одговору на жалбу навео да је старешина јединице био одговоран за обучавање војника и праћење њиховог понашања (разне стресне ситуације, отежани услови прилагођавања средини, комуникација са осталим војницима) и имао обавезу да на основу запажања и укупног ангажовања војника да кратку, описну оцену у рубрици 36 јединичног картона.

Повереник је у поступку по жалби утврдио да нема правног основа за брисање и исправку података о личности према члану 22. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) у односу на податке уписане у рубрици 27 и 36 јединичног картона. Ово стога, што је у току поступка утврђено да је руковалац података, односно надлежни старешина јединице у којој је жалилац служио војни рок, у рубрике 27 и 36 јединичног картона уписао своје лично запажање о жалиоцу за време његовог служења војног рока, а лични став о некоме нема атрибуте који су потребни за својство податка о личности према Закону о заштити података о личности, јер се не ради о подацима чија се тачност, потпуност и ажурност може проверити у овом поступку.

Податак о личности је, према члану 3. тачка 1. Закона о заштити података о личности, свака информација која се односи на физичко лице, без обзира на облик у којем је изражена и на носач информације (папир, трака, филм, електронски медиј и слично), а физичко лице је према члану 3. тачка 2. истог закона човек на кога се односи податак, чији је идентитет одређен или одредив на основу личног имена, јединственог матичног броја грађана, адресног кода или другог обележја његовог физичког, психолошког, духовног, економског, културног или друштвеног идентитета. С обзиром на то да је жалилац у овом конкретном случају тражио да руковалац података у рубрикама 27 и 36 јединичног картона изврши брисање и исправку оцене о његовој обучености за војнополицијске задатке, а који су уписани на основу субјективне перцепције надлежног старешине војне јединице, као и догађаја и околности за време његовог служења војног рока, то нису испуњени услови за брисање и исправку података из члана 22. Закона о заштити података о личности, јер се не ради о податку о личности у смислу наведеног члана 3. истог закона.

Стога је на основу члана 39. став 1. Закона о општем управном поступку и члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) одлучено да се жалба одбије као неоснована.

2.5. Предмет:

Права у вези с обрадом података о личности, односно поводом извршеног увида припадају лицу на које се подаци односе

Број предмета:

07-00-03994/2014-06

Датум одлуке:

27. 11. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је поднео Министарству финансија – Пореској управи захтев за добијање извештаја о порезима за М.А. Поступајући по поднетом захтеву, првостепени орган је одлуком одбио захтев наводећи да у складу са чланом 7. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02105/14) није у могућности да достави тражене податке из разлога што се сваки документ, информација, податак или друга чињеница о пореском обвезнику до којих су службена лица и сва друга лица која учествују у пореском поступку дошла у пореском, прекршајном, предистражном или судском поступку сматрају службеном тајном.

Против одлуке првостепеног органа подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

Повереник је жалбу одбио као неосновану, али не из разлога које је првостепени орган навео у образложењу ожалбеног акта, него из других разлога. Ово стога што остваривање права у вези с обрадом података

о личности (обавештење, увид и копија) према одредбама чл. 19, 20. и 21. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), као и остваривање права поводом извршеног увида (исправка, допуна, ажурирање, брисање података, прекид и привремена обустава обраде) према одредбама члана 22. истог закона, припада физичком лицу на које се подаци односе, које право лице може остварити лично или преко пуномоћника, а како жалилац није поднетим захтевом тражио податке који се односе на њега, већ за друго лице, то се у конкретном случају не ради о остваривању права у вези са подацима о личности у смислу одредби члана 1. став 2. и члана 3. став 2. Закона о заштити података о личности, због чега је Повереник, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 230. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), донео одлуку да се жалба одбије као неоснована.

(Ова одлука Повереника је потврђена пресудом Управног суда у Београду У. 296/15 од 15. 5. 2015. године)

2.6. Предмет:

Не може се по Закону о заштити података о личности остварити право на брисање података садржаним у уверењу као јавној исправи

Број предмета:

07-00-00730/2014-06

Датум одлуке:

7. 5. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о здравственом осигурању, Уредба о јединственим методолошким принципима за вођење матичне евиденције

Одлука:

Повереник је решењем одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је Републичком фонду за здравствено осигурање, као руковаоцу података, поднео захтев којим је тражио брисање

података који се односе на њега, односно брисање података из „уверења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање“, које је руковалац прибавио у поступку утврђивања права на здравствено осигурање.

Поступајући по поднетом захтеву, руковалац података је донео решење којим је одбијен захтев за брисање података које руковалац води у матичној евиденцији осигураника јер нису испуњени услови прописани чланом 22. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12). У образложењу је наведено да се промена података унетих у матичну евиденцију врши на основу одговарајуће пријаве промене података по поступку утврђеном Законом о здравственом осигурању („Службени гласник РС“, бр. 107/05, 109/05 – исправка, 57/11, 110/12 – одлука УС, 119/12) и Уредби о јединственим методолошким принципима за вођење матичне евиденције („Службени гласник РС“, бр. 6/07, 11/07 – исправка, 51/08 и 38/10); да руковалац не може вршити брисање података другог надлежног органа, у овом случају Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање; уколико наведени надлежни орган у прописаном поступку утврди промену података, односно уколико на други начин утврди да су у матичну евиденцију унети нетачни подаци, исти ће бити измењени и у матичној евиденцији руковаоца података сходно одредбама Закона и Уредбе.

Против наведеног решења руковаоца података подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

Повереник је одбио жалбу као неосновану налазећи да је правилно поступио руковалац података када је одбио захтев за брисање података, али не из разлога које је навео у образложењу ожалбеног решења, већ из других разлога.

Повереник налази да се у овој управној ствари не ради о остваривању права на брисање података о личности у смислу члана 3. ст. 1. и 6. Закона о заштити података о личности јер према одредбама Закона о заштити података о личности право на брисање, као и право на исправку, допуну и ажурирање података може, у смислу члана 22. истог закона, да оствари лице на кога се подаци односе када докаже да су подаци нетачни, непотпуни, неажурни или прикупљени, односно обрађени супротно законским одредбама. Како жалилац у овој управној ствари није од руковаоца података тражио брисање података о личности које обрађује о њему у својим евиденцијама, односно збиркама података, већ брисање података из уверења као јавне исправе, коју издаје надлежни орган о чињеницама о којима води службену

евиденцију, то је по мишљењу Повереника захтев жалиоца требало одбити из ових разлога, а не из разлога изнетим у ожалбеном решењу. Уколико жалилац сматра да му уверење није издато у складу са подацима из службене евиденције или садржи нетачне или непотпуне податке, може на основу доказа којима располаже, захтевом тражити од надлежног органа измену или издавање новог уверења, односно друге исправе према одредбама члана 161. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), а што представља други правни основ за поступање органа по захтеву.

Стога је на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 230. став 3. Закона о општем управном поступку одлучено да се жалба одбије.

2.7. Предмет:

Захтев је формалан услов за покретање поступка по Закону о заштити података о личности и поступање руковооца података у складу са тим законом

Број предмета:

07-00-01216/2014-06

Датум одлуке:

12. 5. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о раду

Одлука:

Повереник је одбио жалбу као неосновану

Резиме:

Подносилац захтева је поднео Факултету организационих наука захтев којим је тражио исправку личног дохотка због промене радног места.

Факултет организационих наука није поступио по поднетом захтеву подносиоца.

У поступку по жалби изјављеној због непоступања Факултета по поднетом захтеву Повереник је доставио жалбу на изјашњење.

У одговору на жалбу, Факултет организационих наука је навео да је распоређивање и промена радног места, као и исплата зараде жалиоцу извршена у складу и по процедури предвиђеној Законом о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/06, 54/09, 32/13, 75/14) и с обзиром на питања која Закон о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) уређује (прикупљање и обраду података о личности, права лица чији се подаци прикупљају и обрађују, ограничења заштите података о личности, поступак пред надлежним органом), као и права лица чији се подаци прикупљају и обрађују која проистичу из закона (обавештење, увид, копију, као и права поводом извршеног увида), жалилац није затражио остваривање права сходно наведеном закону. Навео је и то да се у овом случају не ради о жалби за остваривање права везано за обраду података о личности у смислу Закона о заштити података о личности, као ни о нетачном податку о личном дохотку у документима која се могу по захтеву исправити, већ се ради о измени уговорних услова рада због премештаја на друге послове због потреба процеса рада у смислу одредби члана 171. Закона о раду, а по процедури прописаној чланом 172. истог закона.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о поступку за остваривање права у вези с обрадом података о личности (обавештење, увид и копија), односно остваривању права поводом извршеног увида (исправка, допуна, ажурирање, брисање података, прекид и привремена обустава обраде) у смислу одредби Закона о заштити података о личности, већ о поступку за остваривање права из радног односа и усклађивање личног дохотка услед премештаја на друге послове и мање зараде на другим пословима, која права се остварују према Закону о раду и другим прописима из области радних односа, то је Повереник стао на становиште да према члану 116. Закона о општем управном поступку није ни било основа за покретање и вођење поступка од стране Факултета организационих наука у вези са остваривањем права према Закону о заштити података о личности, због чега је на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 229. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) донео одлуку да се жалба одбије као неоснована.

3. НАЛАГАЊЕ РУКОВОДЦУ ДА ПОСТУПИ
ПО ЗАХТЕВУ, ОДНОСНО ДА ДОСТАВИ
ОБАВЕШТЕЊЕ О ОБРАДИ ПОДАТАКА,
СТАВИ НА УВИД ПОДАТКЕ, ИЗДА КОПИЈУ
ПОДАТАКА ИЛИ ИЗВРШИ БРИСАЊЕ ПОДАТАКА

3.1. Предмет:

Право на увид и право на копију су одвојена права која припадају физичком лицу на које се ти подаци односе

Број предмета:

07-00-03020/2015-06

Датум одлуке:

11. 9. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да подносиоцу захтева стави на увид све податке који се односе на њега, с тим што ће пре достављања, заштитити податке о личности других лица и исте учинити недоступним.

Резиме:

Подносилац захтева је Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио увид у документа која се односе на њега, настала у поступку инспекцијског надзора над применом прописа у области радних односа код послодавца где је био запослен, а који је инспектор рада извршио по његовој притужби.

Руковалац података је доставио подносиоцу захтева копије списка предмета са поднесцима које је он достављао у току вршења надзора код ранијег послодавца.

Због непоступања руковаоца података по његовом захтеву за остваривање права на увид, подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

У поступку по жалби утврђено је да руковалац података није поступио по захтеву за остваривање права у вези с обрадом податка о личности жалиоца у складу са одредбама члана 25. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), јер нити је жалиоцу омогућио увид у тражене податке, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева,

те како није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), оценио да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца да му руковалац података, у смислу члана 20. Закона о заштити података о личности, омогући увид у податке који се на њега односе, на начин да руковалац пре достављања заштити податке о личности других лица и исте учини недоступним.

Чињеница да је руковалац података доставио жалиоцу копије списка предмета са поднесцима које је жалилац достављао у току вршења надзора код његовог ранијег послодавца, није могла да утиче на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, из разлога што је, у конкретном случају, жалилац поднео захтев по основу Закона о заштити података о личности тражећи остваривање права на увид у податке који се односе на њега, а које је одвојено од права на копију, па је руковалац био дужан да, у смислу одредбе члана 25. став 3. истог закона, жалиоцу заједно са обавештењем о томе да ће му дати на увид податке, саопшти и време, место и начин на који ће му податак бити стављен на увид, а што руковалац података није учинио.

3.2. Предмет:

Повереник може наложити руковаоцу података да поступи по захтеву када у поступку по жалби изјављеној због недоношења одлуке по захтеву, утврди да је жалба основана

Број предмета:

07-00-02881/2014-06

Датум одлуке:

2. 9. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да поступи по захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности подносиоца захтева

Резиме:

Подносилац захтева је Казнено-поправном заводу у Сремској Митровици, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио копију медицинске документације која се односи на његово повређивање у мају 2009. године, у периоду издржавања казне затвора.

Руковалац података није у законском року поступио по поднетом захтеву, због чега је подносилац захтева изјавио жалбу Поверенику.

Поступајући по жалби, Повереник је доставио жалбу руковаоцу података, ради изјашњења, остављајући за то рок од пет дана и поводом чега није добио одговор.

Имајући у виду да руковалац података није поступио у складу са чланом 25. Закона о заштити података о личности, јер жалиоца није у законском року обавестио о поднетом захтеву, односно није у законском року издао копију тражених података, нити је пак донео решење о одбијању захтева, а није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 39. став 3. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), решењем наложио руковаоцу података да поступи по захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности наставши да је изјављена жалба основана. Јер, руковалац података је био дужан да по захтеву поступи у складу са одредбама Закона о заштити података о личности, жалиоца обавести о поднетом захтеву, односно изда копију података који се односе на њега или уколико пак сматра да има разлога за ограничење овог права, донесе образложену одлуку са поуком о правном средству. Доношењем овог решења Повереник није наложио руковаоцу података издавање копије података, већ је на основу жалбе поднете из разлога ћутања руковаоца података (јер руковалац није одговорио на захтев подносиоца) наложио руковаоцу да у одређеном року поступи по захтеву.

3.3. Предмет:

Руковалац података је дужан да изда подносиоцу захтева копије његових месечних зарада без обзира на то за који период тражи, јер су то подаци које послодавац мора да чува трајно

Број предмета:

07-00-02761/2012-06

Датум одлуке:

20. 5. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Уредба о буџетском рачуноводству

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да подносиоцу захтева изда копије свих месечних зарада, за период од 1970. године, закључно са 2005. годином

Резиме:

Подносилац захтева је Општој болници у Шапцу, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио копије свих месечних зарада за период од 1970. године закључно са 2005. годином.

Руковалац података је обавестио подносиоца захтева да му је по раније поднетим захтевима достављао податке којима располаже.

Због недобијања тражених података по поднетом захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности, подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

У одговору на жалбу, руковалац података је навео да располаже само годишњим извештајима о исплаћеним зарадама за запослене, које је и доставио подносиоцу захтева, те из објективних разлога није у могућности да му достави копије зарада за сваки месец за период од 35 година уназад, као и то да се према позитивним законским прописима води евиденција код послодавца и код надлежног Фонда за пензијско и инвалидско осигурање о исплаћеним зарадама и доприносима на зараде за запослене на годишњем нивоу у периоду у коме запослени ради код послодавца.

У поступку по жалби утврђено је да руковалац података није поступио по захтеву за остваривање права у вези с обрадом податка о личности жалиоца у складу са одредбама члана 25. Закона о заштити података о

личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), јер нити је жалиоцу омогућио добијање копије тражених података, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева, те како није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), одлучио да наложи руковаоцу података да изда копије свих месечних зарада за период од 1970. до 2005. године, а које право му у смислу одредбе члана 21. Закона о заштити података припада.

Навод руковаоца података да не расположе подацима о месечним зарадама жалиље за период од 35 година уназад, него само годишњим извештајима о исплаћеним зарадама за запослене није могао да буде уважен и није могао да утиче на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, из разлога што се подаци из евиденција о зарадама према одредби члана 17. Уредбе о буџетском рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 125/03 и 12/06) чувају трајно. С обзиром на чињеницу да се ради о подацима који се морају чувати трајно, као и то да руковалац није пружио доказ да су тражени подаци евентуално уништени, позивање на објективне околности немогућности издавања тражених података не може бити оправдан и релевантан разлог за непоступање по захтеву.

(Руковалац је обавестио Повереника да је поступио по његовом решењу 07-00-02761/2012-06 од 20. 5. 2013. године.

3.4. Предмет:

Здравствена установа, као руковалац података, дужна је да предузме техничке, кадровске и организационе мере заштите података у складу са утврђеним стандардима и поступцима како би се медицинска документација (историја болести) заштитила од губитка

Број предмета:

07-00-00447/2013-06

Датум одлуке:

13. 3. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о здравственој заштити, Закон о евиденцијама у области здравства

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да подносиоцу захтева изда копију историје болести

Резиме:

Подносилац захтева је Клиничком центру у Београду – Ургентном центру, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности којим је тражио копију историје болести.

Руковалац података је подносиоца захтева обавестио да не може удовољити његовом захтеву за достављање копије историје болести јер исту не може да пронађе у архиви.

Због недобијања траженог податка, подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

У одговору на жалбу, руковалац података је навео да тражени податак није пронађен у архиви Ургентног центра, те да, и поред најбоље воље и законске обавезе да се подносиоцу достави копија историје болести, не може удовољити захтеву.

У поступку по жалби је утврђено да руковалац података није поступио по захтеву жалиоца у складу са одредбама члана 25. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12, јер нити је жалиоцу омогућио добијање копије траженог податка, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева, а како су наведени разлози за непоступање по захтеву неосновани, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), одлучио да наложи руковаоцу података да жалиоцу изда копију историје болести јер сматра да је неспорно право жалиоца да, у смислу 21. Закона о заштити података о личности, добије копију траженог податка.

Наводи руковаоца да тражена историја болести није пронађена нису могли бити уважени и нису могли да утичу на другачију одлуку у овој

управној ствари, из разлога, што је одредбом члана 73. став 4. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“, бр. 107/05 и 72/09 – др. закон) прописано да је здравствена установа дужна да чува медицинску документацију пацијента од неовлашћеног приступа, копирања и злоупотребе, независно од облика у коме су подаци из медицинске документације сачувани (папир, микрофилм, оптички и ласер дискови, магнетни медији и др.) у складу са законом, да је одредбом члана 2. Закона о евиденцијама у области здравства прописано да се прикупљање, коришћење и заштита података из евиденција из области здравства врши у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, а да је одредбом члана 47. Закона о заштити података о личности прописано да је руковалац дужан да предузме техничке, кадровске и организационе мере заштите података, у складу са утврђеним стандардима и поступцима, а које су потребне да би се подаци заштитили од губитка, уништења, недопуштеног приступа, промене, објављивања и сваке друге злоупотребе, као и да утврди обавезу лица која су запослена на обради да чувају тајност података. Пошто руковалац није навео да тражени податак не постоји, то позивање на немогућност давања траженог податка из разлога што није пронађен не може бити оправдан и релевантан разлог за ограничење права на добијање копије податка које жалиоцу према одредби члана 21. Закона о заштити података о личности припада.

3.5. Предмет:

Руковалац података је дужан да обавести подносиоца захтева о подацима које обрађује о њему, а не да га упућује на Централни регистар Повереника

Број предмета:

07-00-01147/2015-06

Датум одлуке:

12. 6. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да подносиоца захтева обавести о томе: које податке обрађује о њему и коју радњу

обраде врши; у коју сврху и по ком правном основу се обрађују његови подаци; у којим збиркама се налазе, ко су корисници његових података, које податке користе, у које сврхе и по ком правном основу; који, коме и у коју сврху се његови подаци преносе, као и у ком временском периоду се подаци обрађују

Резиме:

Подносилац захтева је „Piraeus bank“ а. д., Београд, као руковоацу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је у складу са чланом 19. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) тражио обавештење о подацима које руковалац података обрађује о њему, како је то наведено у изреци одлуке.

Руковалац података није у законском року обавестио подносиоца у вези са поднетим захтевом, већ је подносиоца захтева упутио на Централни регистар Повереника на његовој интернет страни и на збирку података под називом „Подаци корисника производа и услуга банке“, наводећи да се у тој збирци могу пронаћи одговори на сва постављена питања.

Подносилац жалбе је изјавио жалбу Поверенику наводећи да му руковалац није доставио обавештење о подацима које о њему обрађује.

У поступку по жалби, Повереник је утврдио да руковалац података није поступио по поднетом захтеву у складу са одредбом члана 25. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), јер жалиоца није у законском року обавестио о подацима које обрађује о њему, нити је пак донео решење и одбио захтев. Како руковалац података није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), одлучио да усвоји жалбу и руковоацу података наложи да жалиоца обавести о подацима које обрађује о њему, јер је неспорно право жалиоца у смислу члана 19. Закона о заштити података о личности да буде потпуно обавештен о подацима које руковалац обрађује о њему у својим збиркама.

Навод руковоаца података да је поступио по захтеву тако што је жалиоца упутио на Централни регистар Повереника где може да пронађе

одговоре на сва постављена питања није могао да буде уважен и да доведе до другачије одлуке у овој управној ствари, из разлога што сваки руковалац који образује и води евиденције о обради података пријављује Поверенику евиденције о збиркама података ради уписа у Централни регистар, с тим да оне не садрже податке о личности за поједина физичка лица, па тако ни за жалиоца. Дакле, чињеница да се у Централни регистар Повереника пријављују евиденције збирки података које руковаоци воде не ослобађа руковаоца података да у сваком конкретном случају, поступајући по поднетом захтеву, обавести лице о подацима које о том лицу обрађује.

3.6. Предмет:

Када се захтевом тражи остваривање права у вези с обрадом података о личности, руковалац је дужан да разлоге за ограничење права цени према релевантним одредбама Закона о заштити података о личности

Број предмета:

07-00-3806/2013-06

Датум одлуке:

29. 5. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу да жалиоца обавести да ли обрађује његове податке о оствареној телефонској комуникацији са његовог броја телефона за период март, април, мај 2012. године и да му, уколико исте обрађује, достави копију листинга долазних и одлазних позива за наведени период

Резиме:

Подносилац захтева је од Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ а. д., Београд, захтевом за остваривање права у вези с обрадом података о личности тражио достављање копије података који се на њега односе, односно копију листинга долазног и одлазног саобраћаја са његовог броја телефона за период март, април и мај 2012. године.

Руковалац података је подносиоцу захтева доставио обавештење да је Општим упутством за рад са корисницима у Функцији за бригу о корисницима „Телеком Србија“ а. д., Београд, прописано да се листинг може издати за последњих шест месеци уназад, рачунајући од последњег приспелог рачуна, па у складу са тим, а узимајући у обзир чињеницу да се предметни захтев односи на листинг из 2012. године, није у могућности доставити тражене податке жалиоцу.

Подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику у којој је навео да сматра да руковалац овим подацима располаже у својој архиви и да такав закључак произилази из садржине примљеног дописа.

У поступку по жалби Повереник је утврдио да је жалба основана јер је неспорно право жалиоца, према одредбама члана 19. и 21. Закона о заштити података о личности, да га руковалац истинито и потпуно обавести о обради његових података, као и да му се податак учини доступним издавањем његове копије, а како је, у конкретном случају, оцењено да не постоје разлози за искључење или ограничење ових права, те је, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), одлучио као у диспозитиву овог решења. Наиме, полазећи од чињенице да је захтев поднет у складу са Законом о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), то је руковалац био дужан да у складу с одредбом члана 25. став 1. Закона о заштити података о личности жалиоца истинито и потпуно обавести да ли обрађује податке о оствареној телефонској комуникацији са његовог броја телефона, за период март, април и мај 2012. године, јер је према одредби члана 3. тачка 1. Закона о заштити података о личности, између осталог, прописано да је податак о личности свака информација која се односи на физичко лице без обзира на датум настанка информације. Стога, поступање по захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности у складу са Општим упутством за рад са корисницима у Функцији за бригу о корисницима „Телеком Србија“ а. д., којим су прописани услови за издавање копије листинга корисницима услуга, не може бити оправдан разлог за ограничење права које жалиоцу припада по Закону о заштити података о личности јер се ради о различитом обиму права и различитом основу за остваривање права.

3.7. Предмет:

Корисник пензије има право да добије од руковаоца копије података који се односе на исплаћене пензије

Број предмета:

07-00-02823/2012-06

Датум одлуке:

6. 2. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да подносиоцу захтева изда копије података који садрже податке о њему, а односе се на исплаћене пензије за период од 1983. до 1994. године.

Резиме:

Подносилац захтева је Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Смедерево, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио копије података о исплаћеним пензијама за период од 1983. године до 1994. године

Руковалац података није у законском року од 30 дана поступио по поднетом захтеву.

Због непоступања по поднетом захтеву подносилац жалбе је изјавио жалбу Поверенику.

У одговору на жалбу, руковалац података је навео да се исплатни картони из траженог периода не налазе у Филијали јер се исплатна служба селила из једног у други објект и да је могуће да тражена документација није одложена на одговарајућем месту, као и то да се 1994. године прешло са ручне обраде на електронску обраду података, тако да се жалиоцу могу доставити подаци у облику докумената штампаних са електронских медија само од тог периода.

У поступку по жалби, утврђено је да руковалац података није поступио по захтеву жалиоца у складу са одредбама члана 25. Закона о заштити података о личности, јер нити је жалиоцу омогућио добијање копије тражених података, нити је пак донео решење о одбијању поднетог захтева, а како руковалац података није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, односно како су наведени разлози неосновани, Повереник је, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), одлучио да усвоји жалбу и руковаоцу података наложи да жалиоцу изда копије података о исплаћеним пензијама за период од 1983. године до 1994. године.

Имајући у виду да је податак о личности, у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 1. Закона о заштити података о личности, свака информација која се односи на физичко лице, без обзира на облик у коме је изражена и на носач информације (папир, трака, филм, електронски медиј и слично), а да је збирка података према одредби члана 3. тачка 6. истог закона скуп података који се аутоматизовано или неаутоматизовано воде и доступни су по личном, предметном или другом основу, независно од начина на који су похрањени и места где се чувају, произилази да се у конкретном случају ради о остваривању права жалиоца у вези с обрадом података о личности које жалиоцу према одредби члана 21. истог закона припада, а да је приликом одлучивања о захтеву руковалац био дужан да поступи по одредбама члана 25. овог закона.

Навод руковаоца да не расположе информацијом где се тражени подаци налазе није могао бити уважен и није могао да утиче на другачију одлуку у овој управној ствари, из разлога што се у конкретном случају ради о активном кориснику права из пензијског и инвалидског осигурања и сва документација везана за остваривање ових права мора се чувати у складу са прописима о чувању архивске грађе, а како руковалац није навео да не расположе траженим подацима, нити је пружио доказ да су тражени подаци евентуално уништени, то позивање на немогућност давања тражених података, јер не зна где се подаци налазе, не може бити оправдан и релевантан разлог за непоступање по захтеву.

3.8. Предмет:

Копију медицинске документације за умрло лице могу добити законски наследници умрлог

Број предмета:

07-00-02576/2012-06

Датум одлуке:

28. 1. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем наложио руковаоцу података да подносиоцу захтева изда копију медицинске документације за умрло лице

Резиме:

Подносилац захтева је Институту за судску медицину у Београду, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности којим је тражио копију обдукционог налаза за пок. оца.

Руковалац података је подносиоца захтева обавестио да не може удовољити његовом захтеву за достављање копије обдукционог налаза за пок. оца јер је обдукцију тела захтевала болница, а не родбина, да је обдукција на основу тог захтева и обављена, те да је обдукциони протокол послат у болницу у Земуну и на тај начин је постао саставни део историје болести која се налази у тој болници. Такође је навео да тражени податак представља тајну и да није у обавези да даје копију обдукционог налаза, с тим да подносилац захтева може налаз тражити судским путем од болнице у Земуну.

Због недобијања траженог податка подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

У поступку по жалби утврђено је да руковалац података није поступио по захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности у складу са одредбама члана 25. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), јер нити је жалиоцу омогућио добијање копије траженог податка, нити је донео решење о одбијању поднетог захтева, те како руковалац података није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву у смислу Закона о заштити података о личности, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени

гласник РС“, број 30/10), одлучио да наложи руковоацу података да жалиоцу изда копију обдукционог налаза, налазећи да је неспорно право жалиоца да, у смислу члана 10. став 6. и члана 21. Закона о заштити података о личности, као законски наследник иза пок. оца, добије копију траженог податка.

Није уважен навод руковоаца података да тражени податак представља тајну, јер је одредбом члана 23. став 2. тачка 7. Закона о заштити података о личности прописано да се право на обавештење може ограничити када се испуне кумулативно два услова, и то: да би се тиме учинио доступним податак за који је законом, другим прописима или актима заснованим на закону одређено да се чува као тајна и, друго, да би одавањем могле наступити тешке последице по интерес заштићен законом. Како у конкретном случају руковалац није пружио доказ о наступању тешких последица по интерес заштићен законом, а Повереник не налази да такав интерес постоји, одлучено је да се уважи жалба и наложи руковоацу издавање копије траженог податка.

3.9. Предмет:

Подаци о личности који се чувају у полицијским евиденцијама треба да буду обрисани, уколико више нису потребни у сврху у коју су похрањени

Број предмета:

07-00-01867/2014-06

Датум одлуке:

3. 9. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о полицији

Одлука:

Повереник је наложио Министарству унутрашњих послова Републике Србије да из евиденције општи криминалистички индекс обрише прекршајну пријаву поднету против подносиоца захтева Прекршајном суду у Шапцу

Резиме:

Подносилац захтева је поднео Министарству унутрашњих послова РС, као руковаоцу података, захтев за остваривање права поводом извршеног увида којим је тражио да се из евиденције општи криминалистички индекс обрише прекршајна пријава поднета против њега за дрско и насилничко понашање, као и беспосличење, с обзиром на то да је решењем Општинског суда за прекршаје у Шапцу од 1996. године обустављен прекршајни поступак против њега због недостатка доказа да је учињен прекршај.

Руководалац података није одлучио по поднетом захтеву и није се изјаснио на жалбу.

Имајући у виду да руководалац података није оправдао разлоге непоступања по поднетом захтеву, Повереник је у поступку по жалби, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), нашао да је жалба основана, односно да су испуњени услови за брисање података о личности у смислу члана 22. Закона о заштити података о личности. Ово стога што је са становишта тог закона дозвољено обрађивати само оне податке који су очигледно потребни и примерени за постизање тачно одређене сврхе обраде личних података, у сврху која је јасно одређена, уз пристанак лица или овлашћења заснованог на закону.

Како је поднета прекршајна пријава евидентирана у евиденцији лица за које постоје основи сумње да су учинила кривична дела и прекршаје према члану 76. став 2. Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 63/09 – одлука УС и 92/11), а потом избрисана из те евиденције истеком законског рока за чување према члану 81 став 1. тачка 2. истог закона, то је сврха за коју су подаци прикупљени већ остварена, због чега су се стекли услови за примену члана 22. Закона о заштити података о личности и члана 79. став 2. Закона о полицији, јер су престали да постоје разлози због којих је лични податак унет у одговарајуће евиденције.

На доношење ове одлуке утицала је и чињеница да жалилац по поднетој прекршајној пријави није оглашен кривим и није кажњен, а о чему је у току поступка доставио и материјалне доказе који су потврдили наводе из захтева. Повереник сматра да обрада података од стране

полиције о прекршајним пријавама по којима није доказана прекршајна одговорност мора имати одговарајуће временско ограничење, јер се у супротном доводи у питање правна сигурност лица на које се подаци односе, као што је овде случај.

При доношењу одлуке, Повереник је имао у виду да је у Препоруци Р (87) 15 Комитета министара Савета Европе државама чланицама, која регулише употребу личних података у полицијском сектору, у принципу 7. став 1. и 2. предвиђено да треба предузети мере како би лични подаци чувани у полицијске сврхе били обрисани уколико више нису потребни у сврху у коју су похрањени, те да у складу са тим треба посебно размотрити следеће критеријуме: потребу задржавања података у светлу окончања истраге о неком случају; финалну судску одлуку, посебно ослобађајућу; рехабилитацију, проведене осуде, амнестије, годиште предмета података; посебне категорије података.

4. ПОНИШТАВАЊЕ ОДЛУКЕ РУКОВОДЦА
И ВРАЋАЊЕ ПРЕДМЕТА
НА ПОНОВНИ ПОСТУПАК

4.1. Предмет:

Брисање података из безбедносне провере Министарства унутрашњих послова

Број предмета:

07-00-01720/2015-06

Датум одлуке:

10. 9. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је поништио одлуку руковоаца података и предмет вратио на поновни поступак

Резиме:

Подносилац захтева је Министарству унутрашњих послова РС, као руковоацу података, поднео захтев којим је тражио брисање података из безбедносне провере сачињене приликом његовог конкурисања у Центру за основну полицијску обуку (ЦОПО) у Сремској Каменици, и то: „исти често обавља послове физичког обезбеђења у угоститељским објектима на подручју града Шида и на приватним прославама“, као и прекид и привремену обуставу обраде наведених података док се евентуално не докаже њихова тачност.

Поступајући по захтеву, руковалац података је донео одлуку којом је одбио поднети захтев са образложењем да се не ради о подацима о личности у смислу одредби Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), јер се на основу података чије се брисање тражи појединац не може одредити, односно на основу њих се не може приступити личним подацима и лице се не може идентификовати.

Против наведене одлуке руковоаца података подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику наводећи да наведени подаци нису тачни јер се никада није бавио пословима обезбеђења, због чега и тражи њихово брисање.

У поступку по жалби, Повереник је оценио да ожалбени акт у свом образложењу не садржи све јасне и разумљиве разлоге на основу којих

би се могло закључити да је чињенично стање правилно утврђено и да је правилно примењено материјално право. Ово стога што је остало нејасно на основу чега је руковалац података у безбедносној провери која садржи податке о личности жалиоца, уписао и податак који гласи „често обавља послове физичког обезбеђења у угоститељским објектима на подручју града Шида и на приватним прославама“; да ли је овај податак уписан на основу конкретних доказа, односно одређене документације коју руковалац података води у својим збиркама или се ради о подацима преузетим из евиденције другог руковаоца овлашћеног за прикупљање података о личности чија се тачност може проверити претраживањем или се пак ради о податку који је уписан на основу изјава и мишљења других лица.

Стога је на основу одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) и одредбе члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности, а у вези с одредбом члана 43. истог закона, донета одлука да се поништи ожалбени акт руковаоца података и предмет врати на поновни поступак са упутством да руковалац података у поновном поступку утврди да ли се ради о податку о личности у смислу одредбе члана 3. став 1. тач. 1. и 2. Закона о заштити података о личности, те сходно томе утврди да ли постоје услови предвиђени одредбом члана 22. Закона о заштити података о личности за брисање, односно прекид и привремену обуставу обраде података о личности.

4.2. Предмет:

Ако руковалац не располаже техничким средствима за израду копије, упознаће подносиоца захтева са могућношћу да употребом своје опреме изради копију

Број предмета:

07-00-01057/2015-06

Датум одлуке:

25. 6. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем поништио одлуку руковоаца података и предмет вратио на поновни поступак

Резиме:

Подносилац захтева је Музичкој школи „Др Милоје Милојевић“ из Крагујевца, као руковоацу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио копију видео-снимка сачињеног одређеног дана, у одређеном временском интервалу, у наставничкој канцеларији.

Поступајући по захтеву, руковалац података је донео решење којим је одбијен захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности подносиоца, уз образложење да се на видео-снимку, поред подносиоца, налазе и друга лица и да би достављањем копије видео-снимка подносиоцу захтева била озбиљно угрожена приватност других; да руковалац не располаже техничким могућностима да издвоји (зумира) подносиоца, а да се друга лица анонимизирају, као и то да Правилником о организацији рада и систематизацији радних места није предвиђено радно место за лице које би могло обавити наведене радње.

Против наведеног решења руковоаца података подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику, наводећи да руковалац неосновано одбија да изда копију траженог податка.

Повереник је жалбу подносиоца доставио на изјашњење руковоацу, који је у одговору на жалбу навео да остаје при наводима из ожалбеног решења и додао да је видео-надзор уведен и служи искључиво за безбедност ученика, као и за обезбеђење школских инструмената и администрације који су од значаја за функционисање школе.

У поступку по жалби, Повереник је оценио да приликом доношења ожалбеног решења није у потпуности утврђено чињенично стање и није правилно примењено материјално право. Неспорно је да руковалац не може издати копију видео-записа на коме се, поред жалиоца, налазе и друга лица, међутим, не може се прихватити као оправдан разлог за одбијање захтева навод руковоаца да Правилником о организацији рада и систематизацији радних места није предвиђено радно место за лице које би могло обавити радње зумирања жалиоца на видео-снимку. Ово стога што је, у недостатку техничких могућности за издавање тражене копије, руковалац био дужан да у смислу одредбе члана 25. став 3. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр.

97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), позове жалиоца да употребом своје опреме изради копију видео-записа, на начин да се зумира само његов лик, а остала лица учине непрепознатљивим или пак да ангажује друго лице које ће својим знањем и вештинама израдити копију видео-записа на описани начин.

Стога је, на основу члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), Повереник одлучио да поништи одлуку руковаоца и предмет врати на поновни поступак, односно да поново одлучи о поднетом захтеву у складу са Законом о заштити података о личности са упутством руковаоцу да, уколико нема разлога за ограничење овог права у смислу члана 23. Закона о заштити података о личности, жалиоца упозна са могућношћу да употребом своје опреме изради копију видео-записа на коме ће бити издвојен, а да се друга лица учине непрепознатљивим.

4.3. Предмет:

Захтев за остваривање права у вези с обрадом података који се односе на малолетну децу подносе оба родитеља која врше родитељска права, осим уколико имају потписан споразум, односно правоснажну судску одлуку о самосталном вршењу родитељског права

Број предмета:

07-00-04235/2014-06

Датум одлуке:

26. 2. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Породични закон

Одлука:

Повереник је поништио одлуку руковаоца података и предмет вратио на поновни поступак

Резиме:

Подносилац захтева је поднео ОШ „Свети Сава“ из Београда, као руковаоцу података, захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио увид и копију података о личности

његове малолетне деце садржаним у извештају о њиховом понашању, наводећи да је за предметни извештај сазнао из обавештења Градског центра за социјални рад, по чијем захтеву је извештај и сачињен.

Поступајући по поднетом захтеву, руковалац података је донео одлуку којом се одбија поднети захтев, уз образложење да тражени извештај о понашању и развоју малолетне деце подносиоца представља службену кореспонденцију између установа и да право на увид и копију може затражити од Градског центра за социјални рад, по чијем захтеву је извештај и сачињен.

Против акта руковоаца података којим је одбијен његов захтев подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику, који је жалбу доставио руковоацу на изјашњење.

У одговору на жалбу, руковалац података је остао при наводима из ожалбеног акта да извештај о понашању и развоју малолетне деце представља документ који је послат надлежном органу и да се сматра службеном кореспонденцијом, односно да би давање копије документа довело до ометања рада надлежних органа који су затражили мишљење руковоаца.

У поступку по жалби оцењено је да руковалац података није донео правилну и на закону засновану одлуку, јер није утврдио све чињенице од значаја за доношење правилне одлуке у овој управној ствари, нити је правилно применио материјално право. С обзиром на то да је жалилац затражио од руковоаца да му омогући увид и изда копију података о личности његове малолетне деце, као и одредбу члана 10. став 5. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), која прописује да пристанак на обраду података за лице које није способно за давање пристанка даје законски заступник, односно старалац, а да по одредби члана 72. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05, 72/11 – др. закон и 6/15) оба родитеља имају право и дужност да заступају дете у свим правним пословима и свим поступцима изван граница пословне и процесне способности детета, произилази и обавеза да захтев за обраду података о личности малолетних лица подносе оба родитеља која су равноправна у вршењу родитељског права, осим уколико имају потписан споразум, односно правоснажну судску одлуку о самосталном вршењу родитељског права.

Како је у овом конкретном случају захтев за остваривање права у вези с обрадом податка о личности малолетне деце поднео само један од родитеља, који није доставио доказ да је и њихов законски заступник,

а како руковалац података није позвао жалиоца да захтев уреди на тај начин што ће и други родитељ (мајка малолетне деце) потписати захтев, односно дати пристанак на обраду њихових података, Повереник је на основу одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) донео одлуку да се поништи ожалбени акт руковаоца података и предмет врати на поновни поступак са упутством руковаоцу да пре упуштања у мериторно одлучивање по захтеву позове жалиоца да у одређеном року уреди захтев на горе описани начин, а затим на несумњив начин утврди да ли постоје услови за стављање на увид и издавање копије података о личности који се односе на малолетну децу жалиоца.

4.4. Предмет:

Руковалац је дужан да подносиоцу захтева достави потпуно и истинито обавештење о обради његових података

Број предмета:

07-00-02162/2015-06

Датум одлуке:

21. 2. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је поништио одлуку руковаоца података и предмет вратио на поновни поступак

Резиме:

Подносилац захтева је Јавном предузећу ПТТ саобраћаја „Србија“ поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности којим је у складу са чл. 19, 20. и 21. Закона о заштити података о личности тражио обавештење о обради података, увид и копију података који се на њега односе, а које руковалац обрађује у својим збиркама података.

Поступајући по поднетом захтеву, руковалац података је обавестио подносиоца захтева да не може удовољити поднетом захтеву јер у оквиру вршења своје делатности не користи и не обрађује личне податке корисника већ се делатност састоји у преносу и уручењу поштанских пошиљки на одређене адресе, што не представља обраду података о личности.

Против наведеног акта руковоаца података, подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику у којој је навео да изражава сумњу у истинитост и потпуност достављеног обавештења, а посебно имајући у виду да је истог дана предао авионску пошиљку, којом приликом је дошло до обраде његових података о личности.

У поступку по жалби оцењено је да руковалац података није донео правилну и на закону засновану одлуку јер је неспорно да обрађује податке о личности у својим збиркама података, и то, осим запослених, и других лица, као што су корисници ПТТ интернет услуга, КДС услуга, власника/ корисника кућних сандучића и друге, а што је утврђено увидом у каталог збирки података које је руковалац на основу члана 51. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) пријавио у Централни регистар Повереника.

Стога је Повереник, на основу члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) поништио ожалбени акт и предмет вратио на поновно одлучивање са упутством руковоацу да на основу података о идентитету жалиоца утврди да ли у оквиру постојећих збирки података обрађује његове податке и о томе му достави обавештење, односно омогући увид и изда копију података или пак да, у супротном, донесе решење о одбијању захтева, у смислу става 7. члана 25. Закона о заштити података о личности уколико сматра да постоје разлози за ограничење права из члана 23. истог закона.

4.5. Предмет:

Терет доказивања да подносилац захтева за остваривање права у вези с обрадом података о личности злоупотребљава права прописана законом јесте на руковоацу података коме је захтев поднет

Број предмета:

07-00-02627/2015-06

Датум одлуке:

30. 9. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку,

Одлука:

Повереник је поништио одлуку руковоаца података и предмет вратио на поновни поступак

Резиме:

Подносилац захтева је Градском центру за социјални рад у Београду, као руковоацу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је, између осталог, тражио копију свих података које руковалац обрађује о његовој породици.

Поступајући по поднетом захтеву, руковалац података је донео решење којим је одбио захтев са образложењем да подносилац захтева злоупотребљава право које му по Закону о заштити података о личности припада („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09 – др. закон и 68/12 – одлука УС) јер се ради о неразумном захтеву и тражењу великог броја информација, а да су сви тражени подаци, по истоветном захтеву, достављени његовој супрузи која живи на истој адреси као и подносилац захтева.

Против акта руковоаца података којим је одбијен његов захтев подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

У одговору на жалбу, руковалац података је остао при наводима из ожалбеног акта да се ради о очигледној злоупотреби права.

У поступку по жалби оцењено је да ожалбено решење не садржи све разлоге на основу којих би се могло закључити да је чињенично стање правилно утврђено и да је правилно примењено материјално право. Ово стога што руковалац није доставио доказ за наводе да жалилац злоупотребљава право у вези с обрадом података о личности, односно да је поступио по његовом евентуално ранијем, истоветном захтеву, тако да се са сигурношћу не може утврдити да ли постоје услови за ограничење права на увид и копију података због

злоупотребе права из члана 23. став 1. тачка 2. Закона о заштити података о личности. Јер, да би руковалац ограничио право на копију података о личности због злоупотребе, обавезан је да то и докаже, а што руковалац није учинио у конкретном случају. Навод руковоаца да се злоупотреба права огледа у чињеници да су супрузи жалиоца, са којом живи у брачној заједници на истој адреси, по истоветном захтеву достављени тражени подаци, није могао да утиче на другачију одлуку у овој управној ствари јер права у вези с обрадом податка о личности припадају физичком лицу на које се подаци односе, дакле, ради се о личном праву које припада и које може да оствари само лице чији се подаци обрађују.

Такође, навод руковоаца података да се ради о неразумљивом захтеву није могао бити прихваћен као оправдан разлог за ограничење права јер је руковалац био дужан да докаже да је по захтеву поступао у складу са чланом 24. ст. 6. и 7. Закона о заштити, којим је прописано да је, у случају када је захтев неразумљив и непотпун, руковалац дужан да поучи подносица захтева како да недостатке отклони, а у случају да подносилац не отклони недостатке у одређеном року, а најдуже у року од 15 дана од пријема поуке о допуни, а недостаци су такви да се по захтеву не може поступати, закључком одбаца захтев као неуредан, а што руковалац није доказао.

Стога је на основу одредбе члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) и одредбе члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности, а у вези с одредбом члана 43. истог закона донета одлука да се поништи ожалбени акт руковоаца података са упутством руковоацу да у поновном поступку одлучи о захтеву жалиоца у складу са релевантним одредбама Закона о заштити података о личности, водећи пре свега рачуна о томе да ли се захтев у целини односи на податке о личности жалиоца у смислу одредбе члана 3. став 2. Закона о заштити података о личности, односно да, уколико сматра да се ради о неразумљивом захтеву поступи у складу са чланом 24. став 6. Закона о заштити података о личности.

5. ПОНИШТАВАЊЕ ОДЛУКЕ РУКОВОАЦА
И НАЛАГАЊЕ РУКОВОАЦУ ДА ДОСТАВИ
ЛИЦУ ОБАВЕШТЕЊЕ О ОБРАДИ ПОДАТАКА,
СТАВИ НА УВИД ИЛИ ИЗДА КОПИЈУ ПОДАТАКА

5.1. Предмет:

Изјава лица која је садржана у документу јесте његов податак о личности

Број предмета:

07-00-01503/2014-06

Датум одлуке:

9. 2. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је усвојио жалбу, поништио решење Безбедносно-информативне агенције и наложио да жалиоцу омогући увид и изда копије докумената сачињених поводом разговора које је у својству грађанина, у периоду од 1991. до 1999. године обавио са овлашћеним лицима ранијег ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова, с тим да пре увида и издавања копије тражених докумената заштити све податке о личности других лица, укључујући и службених, као и садржину оних делова докумената на основу којих је могуће одредити њихов идентитет и исте учинити недоступним

Резиме:

Подносилац захтева је од Безбедносно-информативне агенције, као руковоаца података, тражио обавештење о обради података, увид и издавање копије података који се односе на њега, односно копије докумената о разговорима које је у периоду од 1991. до 1999. године, у својству грађанина, обавио са овлашћеним лицима ранијег ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова.

Руководалац података је решењем одбио захтев у целости налазећи да подаци садржани у документима потичу од самог жалиоца и у најмањој могућој мери садрже његове податке о личности – само у обиму који указује на идентитет подносиоца захтева, као извора податак и да би остваривањем права на копије докумената у целости могле наступити штетне последице по безбедносне интересе Републике Србије, јер се из докумената могу сазнати и подаци о лицима која су третирана као претња безбедности.

Против наведеног решења подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику оспоравајући исто у целости.

У одговору на жалбу, руковалац података је остао код свих изнетих навода из ожалбеног решења.

У поступку по жалби Повереник је усвојио жалбу, поништио ожалбено решење и наложио руковаоцу да жалиоцу омогући увид и достави копије тражених података на начин да у документима заштити све податке о личности других лица, укључујући и службених, као и садржину оних делова документа на основу којих је могуће одредити њихов идентитет, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10).

Наиме, како је чланом 3. став 1. тач. 1, 3. и 6. Закона о заштити података о личности прописано да је податак о личности свака информација која се односи на физичко лице, без обзира на облик у коме је изражена и на носач информације, да је физичко лице човек на кога се односи податак, чији је идентитет одређен или одредив, на основу личног имена, јединственог матичног броја грађана, адресног кода, а да је збирка података скуп података који се аутоматизовано или неаутоматизовано воде и доступни су по личном, предметном или другом основу, Повереник је нашао да је погрешно становиште руковаоца да изјаве жалиоца дате у својству грађанина нису податак о личности с обзиром на то да садрже низ података о другим лицима која су третирана као претња безбедности, пословима, правцима наступа и интересовањем службе безбедности. Јер документ који садржи изјаву одређеног лица јесте његов податак о личности у значењу тог појма датог у члану 3. став 1. тач. 1, 2. и 6. Закона о заштити података о личности. То што документ садржи и информације на основу којих је могуће одредити идентитет других лица није разлог за ускраћивање права која жалиоцу припадају по Закону о заштити података о личности јер је руковалац дужан да, због заштите права на њихову приватност, пре омогућавања увида и издавања копије података, заштити податке о личности других лица, као и оне делове документа на основу којих би било могуће утврдити или одредити њихов идентитет.

5.2. Предмет:

Лице има право да добије копију податка о оствареној телефонској комуникацији са свог мобилног и фиксног телефона (листинг одлазних и долазних позива)

Број предмета:

07-00-00638/2015-06

Датум одлуке:

24. 4. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је поништио одлуку руковаоца података и наложио руковаоцу података да обавести подносиоца захтева да ли обрађује податке о оствареној телефонској комуникацији са његовог фиксног и мобилног броја телефона за одређени период, и да му, уколико исте обрађује, изда копију листинга одлазних позива за тражени период

Резиме:

Подносилац захтева је поднео Предузећу за телекомуникације „Телеком Србија“ а. д., Београд, као руковаоцу података, захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио копију листинга одлазних позива са његовог фиксног и мобилног телефона за одређени период.

Поступајући по поднетом захтеву, руковалац података је донео одлуку којом је одбио поднети захтев, уз образложење да се у складу са Општим упутством за рад са корисницима у Функцији за бригу о корисницима, Мобилне телефоније „Телеком Србија“, рачуни са спецификацијом саобраћаја могу издавати за највише шест месеци уназад, као и то да је податке за потребе надлежних институција (полиција, суд и сл.) могуће доставити у складу са расположивим информацијама из базе података руковаоца података, искључиво на њихов захтев.

Против акта руковаоца података којим је одбијен његов захтев подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику.

У поступку по жалби оцењено је да руковалац података није донео правилну и на закону засновану одлуку, јер није поступио по захтеву жалиоца у складу са одредбама члана 25. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), односно није му доставио потпуно обавештење о обради података који се на њега односе и због тога што су наводи дати у ожалбеном акту контрадикторни.

Имајући у виду да је захтев поднет у складу са Законом о заштити података о личности, а не у складу са правом које подносиоцу захтева припада као кориснику услуга руковоаца, то је и руковалац података био дужан да по захтеву поступи у складу са обимом права која подносиоцу припадају према Закону о заштити података о личности, а не према одредбама Општег упутства за рад са корисницима у Функцији за бригу о корисницима „Телеком Србија“ а. д., на које се позвао у ожалбеном акту, односно да жалиоца обавести да ли обрађује тражене податке и да ли може издати копију тражених података, а уколико сматра да постоје оправдани разлози да се жалиоцу ограниче ова права, о томе донесе решење.

Како то руковалац није учинио, Повереник је нашао да је жалба основана, односно да је неспорно право жалиоца прописано чл. 19. и 21. Закона о заштити података о личности да га руковалац истинито и потпуно обавести да ли обрађује податке о оствареној телефонској комуникацији са његовог фиксног и мобилног броја телефона, те уколико исте обрађује, да му изда копију листинга одлазних позива који је поднетим захтевом тражио за одређени период јер не налази да постоје разлози за ограничење ових права у смислу члана 23. Закона о заштити података о личности, због чега је на основу члана 39. став 1. истог закона и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), донео овакву одлуку.

5.3. Предмет:

Обавештење о подацима које је руковалац прикупио на основу надзора и снимања телефонских и других разговора лица за које постоје основи сумње да је учинило неко од кривичних дела организованог криминала, корупције и друга тешка кривична дела, може руковалац дати подносиоцу када престану разлози за тајност прикупљених података

Број предмета:

07-00-03116/2013-06

Датум одлуке:

6. 2. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Законик о кривичном поступку

Одлука:

Повереник је поништио одлуку руковаоца података којим је одбијен захтев у вези с обрадом података о личности и наложио руковаоцу података да обавести подносиоца о траженим подацима

Резиме:

Подносилац захтева је Вишем суду у Зајечару, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, којим је тражио обавештење о томе да ли су против њега биле примењене мере органа гоњења за откривање и доказивање кривичних дела организованог криминала, корупције и друга тешка кривична дела (члан 504а Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, бр. 58/04, 85/05, 115/05 – др. закон, 49/07, 20/09 – др. закон, 72/09 и 76/10), односно надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникације, ко их је тражио, ко је дао одобрење и у ком временском интервалу су биле примењиване.

Поступајући по захтеву, руковалац података је донео решење којим је одбијен захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности подносиоца, уз образложење да су подаци о којима жалилац тражи обавештење везани за преткривични и истражни поступак за кривична дела организованог криминала, корупције и друга тешка кривична дела прописана чланом 504а Законика о кривичном поступку и представљају тајну коју, осим службених лица, не могу одавати ни други учесници у поступку којима подаци постану доступни, а поред тога, пред тим судом против жалиоца је у току поступак због извршења кривичног дела примање мита, које кривично дело спада у кривична дела када се могу применити мере надзора и снимања телефонских и других разговора и комуникација.

Против наведеног решења руковаоца података подносилац захтева је изјавио жалбу Поверенику наводећи да су нетачни наводи руковаоца података да је против њега пред тим судом у току поступак због извршења кривичног дела примање мита, с обзиром на чињеницу да је Више јавно тужилаштво у Зајечару преквалификовало кривично дело примање мита у кривично дело изнуде и да је кривични поступак

против њега окончан правоснажном пресудом којом је оглашен кривим за кривично дело изнуде, а не за кривично дело примање мита.

У поступку по жалби, Повереник је оценио да је руковалац података погрешно када је, позивајући се на одредбу члана 23. став 1. тачка 7. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), одбио поднети захтев јер је стао на становиште да жалилац у смислу члана 19. истог закона има право на истинито и потпуно обавештење о подацима које руковалац података обрађује о њему, а ограничење овог права је дозвољено само када из околности датог случаја произлази да је потребно за заштиту основних вредности у демократском друштву. Навод руковаоца података да се тражено обавештење не може дати жалиоцу с обзиром на то да подаци у преткривичном и истражном поступку представљају тајну, као и то да је против жалиоца у току поступак због извршења кривичног дела примање мита, које као кривично дело спада у кривична дела организованог криминала, корупције и друга тешка кривична дела када је дозвољено предузимање мера гоњења за откривање и доказивање наведених кривичних дела, није могао бити уважен јер је, на основу доказа у списима предмета, утврђено да је кривични поступак покренут против жалиоца због извршења кривичног дела примање мита, а касније је преквалификовано у кривично дело изнуде и које не подлеже мерама надзора, правоснажном пресудом оглашен је кривим и осуђен за кривично дело изнуде, због чега тражени подаци више не могу бити тајни.

На основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) одлучено је да се решење руковаоца поништи и наложи руковаоцу да жалиоцу достави обавештење о траженим подацима.

6. ОДБИЈАЊЕ ЗАХТЕВА ОД СТРАНЕ ПОВЕРЕНИКА

6.1. Предмет:

Лице има право на брисање податка који се на њега односи ако се податак обрађује без његовог пристанка или овлашћења заснованог на закону

Број предмета:

07-00-02116/2011-06

Датум одлуке:

16. 1. 2012. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности, Закон о општем управном поступку, Закон о Високом савету судства, Закон о судијама, Одлука о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника суда, Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности

Одлука:

Повереник је решењем одбио захтев за брисање података

Резиме:

Подносилац захтева је Високом савету судства, као руковоаоцу података, поднео захтев за остваривање права поводом извршеног увида којим је тражио: да се у спису Високог савета судства изврши брисање његових података прикупљених из кривичног списка Вишег суда у Панчеву, решења председника Врховног суда Србије о његовој суспензији, као и прекид и обуставу обраде података из истог списка.

Руководалац података није у законском року поступио по поднетом захтеву.

У поступку по жалби изјављеној због непоступања руковоаоца података по поднетом захтеву Повереник је доставио жалбу на изјашњење руковоаоцу.

У одговору на жалбу, руководалац података је навео да подаци из кривичног предмета нису коришћени ни у једну другу сврху сем у сврху преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, сагласно одредби члана 8. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр. 116/08 и 101/10), а

којим је прописана обавеза свих судова и других државних органа да поступају по захтевима Савета за достављање информација, докумената и другог материјала у вези са вршењем послова из надлежности Савета, а која су прописана одредбом члана 13. наведеног закона.

Одредбом члана 26. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) прописано је да је руковалац дужан да одлучи о захтеву поводом извршеног увида у податак без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева и да о одлуци обавести подносиоца захтева, а ставом 2. истог члана прописано је да када руковалац одбије захтев, у образложењу решења наводи разлоге за одбијање захтева, као и разлоге за дозвољеност обраде.

Имајући у виду да руковалац података није у законском року обавестио подносиоца о поднетом захтеву, нити је донео решење о одбијању захтева у складу са цитираном одредбом члана 26. Закона, Повереник је, поступајући у складу са одредбом члана 236. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), ценио основаност поднетог захтева и утврдио да захтев треба одбити. Ово стога што се у конкретном случају ради о подацима о личности таквог карактера да је руковалац података имао овлашћења да у поступку општег избора судија, у циљу провере услова за његов избор као кандидата, користи податке из кривичног списка Вишег суда у Панчеву, и то на основу одредбе члана 45. став 6. Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 58/09 – одлука УС, 104/09 и 101/10), Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника суда („Службени гласник РС“, број 49/09), одредбе члана 7. Закона и изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“, број 101/10), те одредбе члана 4. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“, бр. 35/11 и 90/11), што према одредбама члана 8. став 1. тачка 1. Закона о заштити података о личности представља дозвољену обраду података јер се врши на основу законског овлашћења, односно на основу одговарајућег правног основа.

С обзиром на чињеницу да су испуњени законски услови да се подаци из кривичног списка користе у поступку општег избора судија и да се не ради о захтеву жалиоца да руковалац података избрише личне податке за које тврди да су нетачни, а на чију нетачност жалилац није ни указао, то је на основу одредбе члана 236. став 2. Закона о општем

управном поступку, а у вези с одредбама члана 22. Закона о заштити података о личности, Повереник одлучио да се захтев одбије као неоснован наставши да нису испуњени услови за брисање података, као и за прекид и обуставу обраде података.

(Ова одлука Повереника је потврђена пресудом Управног суда у Београду број У. 1601/12 од 9. 7. 2014. године)

6.2. Предмет:

Одбијање захтева жалиоца јер поднетим захтевом није тражио податке који се односе на њега него на друга лица

Број предмета:

07-00-00908/2013-06

Датум одлуке:

4. 6. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем одбио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности

Резиме:

Подносилац захтева је Министарству унутрашњих послова РС поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, позивајући се на одредбу члана 24. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), којим је тражио обавештење о томе која су службена лица Полицијске управе Ваљево, одређеног дана, учествовала у скидању трагова са његових шака помоћу самолепљивих фолија у просторијама Здравственог центра Ваљево; по чијој наредби су те истражне радње спроведене, име и презиме, број службене легитимације и чин овлашћеног службеног лица Полицијске управе Ваљево које је одређеног дана у просторијама Здравственог центра Ваљево вршило снимање камером и сачинило видео и аудио запис приликом његовог саслушања; која су лица и у ком својству присуствовала сачињавању записника о његовом саслушању у просторијама Здравственог

центра Ваљево и из којих су организационих јединица Министарства та лица, односно где су тада били распоређени.

Министарство није поступило по захтеву за достављање тражених података због чега је подносилац захтева изјавио жалбу Поверенику, позивајући се на одредбу члана 38. Закона о заштити података о личности.

У поступку по жалби је утврђено да првостепени орган није у законском року обавестио подносиоца о поднетом захтеву у смислу члана 25. став 1. Закона о заштити података о личности, нити је пак донео решење о одбијању захтева у смислу става 7. истог члана, због чега је Повереник на основу члана 39. став 1. наведеног закона и члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) сам одлучио у овој управној ствари и донео одлуку да се захтев одбије. Ово стога што права на заштиту података о личности према Закону о заштити података о личности припадају сваком физичком лицу на које се подаци односе, а која права прописана овим законом може лице остварити лично или преко пуномоћника, на основу овереног пуномоћја.

Како из садржине захтева несумњиво произилази да жалилац поднетим захтевом није тражио податке који се односе на њега него податке који се односе на друга лица, то се у конкретном случају не ради о остваривању права у вези с обрадом података о личности у смислу одредбе члана 1. став 2. и члана 3. став 1. тачка 2. Закона о заштити података о личности, због чега је Повереник донео одлуку да се захтев одбије као неоснован.

6.3. Предмет:

Одбијање захтева жалиоца јер поднетим захтевом није тражио податке који се односе на њега него на информације садржане у правним актима органа власти

Број предмета:

07-00-00497/2013-06

Датум одлуке:

10. 7. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности и Закон о општем управном поступку

Одлука:

Повереник је решењем одбио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности

Резиме:

Подносилац захтева је Медицинској школи „Надежда Петровић“ из Земунa поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности, позивајући се одредбу члана 24. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), којим је тражио копију Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, као и Статут Медицинске школе.

Првостепени орган је подносиоца захтева обавестио да је том органу поднео захтев и по приступу информацијама од јавног значаја са истом садржином као што је захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности и да је по наведеном захтеву поступљено.

Подносилац захтева је због непоступања по поднетом захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности изјавио жалбу Поверенику, позивајући се на Закон о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12).

У поступку по жалби је утврђено да првостепени орган није поступио по захтеву који је жалилац поднео по основу Закона о заштити података о личности, јер није у законском року обавестио подносиоца о поднетом захтеву у смислу члана 25. став 1. Закона о заштити података о личности, нити је пак донео решење о одбијању захтева у смислу става 7. истог члана.

У поступку је утврђено и то да се, у овом случају, не ради о подацима о личности и остваривању права у вези с обрадом података о личности у смислу одредбе члана 1. став 2. и члана 3. став 2. Закона о заштити података о личности, јер права на заштиту података о личности према том закону припадају сваком физичком лицу на које се подаци односе, а која права прописана овим законом може лице остварити лично или преко пуномоћника, на основу овереног пуномоћја. Будући да

се жалилац поднетим захтевом није обратио руковаоцу података тражећи податке о личности који се односе на њега, него информације садржане у правним актима органа власти, а како првостепени орган сагласно одредби члана 25. став 7. Закона о заштити података о личности није у законском року донео решење којим се одбија захтев, то је Повереник применом одредбе члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10) сам одлучио у овој управној ствари и донео одлуку да се захтев одбије.

7. ОБУСТАВЉАЊЕ ПОСТУПКА ПО ЖАЛБИ

7.1. Предмет:

Поступак по жалби се обуставља ако руковалац након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, достави обавештење о подацима које обрађује, стави на увид и достави копију података

Број предмета:

07-00-00556/2014-06

Датум одлуке:

1. 4. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је обуставио закључком поступак по жалби

Резиме:

Подносилац захтева је поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности Јавном предузећу „Пошта Србије“, Београд, као руковаоцу података, којим је тражио обавештење о подацима о личности које обрађује о њему, увид у податке, као и копију докумената који садрже податке о њему.

Руковалац у законском року није поступио по поднетом захтеву, због чега је подносилац захтева изјавио жалбу Поверенику.

Поступајући по жалби, Повереник је доставио жалбу руковаоцу података, ради изјашњења.

У одговору на жалбу, руковалац података је навео да је жалиоцу доставио обавештење у којем су садржане информације које је тражио, као и то да је жалилац извршио увид у податке који се односе на њега и преузео копију тражених података о чему је сачињен записник који је потписан од стране жалиоца и службених лица руковаоца података. Руковалац података је доставио Поверенику доказ да је поступио по поднетом захтеву, односно копију наведеног записника.

Имајући у виду да је руковалац података, након изјављене жалбе, а пре доношења одлуке Повереника по жалби, поступио по захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности и жалиоцу доставио обавештење о подацима које обрађује о њему, ставио на

увид и издао копију тражених података, о чему је сачињен записник, то је, у смислу одредбе члана 39. став 4. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) одлучено да се поступак по жалби обустави.

7.2. Предмет:

Поступак по жалби је обустављен јер је руковалац поступио по захтеву и обрисао податке

Број предмета:

07-00-00661/2013-06

Датум одлуке:

7. 5. 2013. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је обуставио закључком поступак по жалби

Резиме:

Подносилац захтева је предузећу „Vip mobile“ d. o. o. из Београда, као руковаоцу података, поднео захтев за остваривање права поводом извршеног увида, којим је тражио брисање његових контакт телефонских бројева из евиденције руковаоца података.

Руковалац у законском року није поступио по поднетом захтеву, због чега је подносилац захтева изјавио жалбу Поверенику.

Поступајући по жалби, Повереник је доставио жалбу руковаоцу података, ради изјашњења.

У одговору на жалбу руковалац података је навео да је поступио по захтеву и извршио брисање контакт телефона жалиоца из његове евиденције, а који су везани за претплатнички уговор закључен са њим, о чему је обавестио и жалиоца. Жалилац је електронским путем обавестио Повереника да је примио од руковаоца података обавештење да је поступљено по његовом захтеву.

Имајући у виду да је руковалац података, након изјављене жалбе а пре доношења одлуке по жалби, поступио по поднетом захтеву за остваривање права поводом извршеног увида и жалиоца обавестио да су његови контакт телефони избрисани из њихове евиденције, то је, у смислу одредбе члана 39. став 4. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), одлучено да се поступак по жалби обустави.

7.3. Предмет:

Поступак по жалби се обуставља закључком када руковалац након изјављене жалбе због непоступања по захтеву одлучи о захтеву.

Број предмета:

07-00-01525/2014-06

Датум одлуке:

25. 2. 2015. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је закључком обуставио поступак по жалби

Резиме:

Подносилац захтева за остваривање права у вези с обрадом података о личности је изјавио жалбу Поверенику због непоступања Министарства одбране – Војнобезбедносне агенције по његовом захтеву.

У одговору на жалбу руковалац је навео да је у међувремену донео решење којим је одбио захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности.

Имајући у виду да је руковалац података пре доношења одлуке по жалби изјављеној због непоступања по поднетом захтеву, донео решење којим је одбио поднети захтев, Повереник је закључком обуставио поступак наставши да су испуњени услови из члана 39. став 4. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12) којим је

прописано да се поступак по жалби обуставља закључком, ако руковалац након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, по захтеву одлучи.

Напомена:

На решење руковоаца, којим се окончава дотадашње „ћутање“, подносилац захтева може изјавити жалбу у складу са чланом 38. став 1. тачка 1. Закона о заштити података о личности

7.4. Предмет:

Поступак по жалби се обуставља ако жалилац одустане од жалбе

Број предмета:

07-00-02132/2014-06

Датум одлуке:

11. 8. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је обуставио закључком поступак по жалби, због одустанка од жалбе

Резиме:

Жалилац је изјавио жалбу Поверенику због непоступања ЈП „Путеви Србије“, Београд, по његовом захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности.

Поднеском поднетим електронским путем, жалилац је одустао од изјављене жалбе.

Имајући у виду да је жалилац одустао од изјављене жалбе, то је, у смислу одредбе члана 39. став 5. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), којом је прописано да се поступак по жалби обуставља када подносилац одустане од жалбе, Повереник донео закључак да се поступак по жалби обустави.

7.5. Предмет:

Поступак по жалби се обуставља ако руковалац након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, изда копију податка

Број предмета:

07-00-03606/2014-06

Датум одлуке:

12. 9. 2014. године

Релевантно право:

Закон о заштити података о личности

Одлука:

Повереник је обуставио закључком поступак по жалби

Резиме:

Подносилац захтева је поднео захтев за остваривање права у вези с обрадом података о личности Вишем суду у Београду, као руковаоцу података, којим је тражио копију транскрипта аудио-записа са главног претреса и то у делу у којем је садржан његов исказ дат у својству сведока.

Руковалац у законском року није поступио по поднетом захтеву, због чега је подносилац захтева изјавио жалбу Поверенику.

Поступајући по жалби, Повереник је доставио жалбу руковаоцу података, ради изјашњења.

У одговору на жалбу, руковалац података је навео да је поступио по захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности и подносиоцу доставио копију траженог документа – транскрипта аудио-записа. У прилогу одговора на жалбу, руковалац је Поверенику доставио и доказ о уручењу траженог податка жалиоцу.

Имајући у виду да је руковалац података, након изјављене жалбе, а пре доношења одлуке по жалби, поступио по поднетом захтеву за остваривање права у вези с обрадом података о личности и жалиоцу доставио тражени податак, то је, у смислу одредбе члана 39. став 4. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – одлука УС и 107/12), одлучено да се поступак по жалби обустави.

ПРИЛОГ

1. ОБРАЗАЦ ЗАХТЕВА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА У ВЕЗИ С ОБРАДОМ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

назив и седиште руковаоца коме се захтев упућује

З А Х Т Е В

за остваривање права у вези с обрадом података о личности

На основу члана 24. став 1. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09 – др. закон), од горе наведеног руковаоца захтевам:*

☐ обавештење о обради података о личности;

☐ увид у тражени документ;

☐ копију траженог документа;**

☐ поштом;

☐ електронском поштом;

☐ факсом;

☐ на други начин: *** _____

Овај захтев се односи на следеће податке:

(навести што прецизнији опис у вези с обрадом података који се тражи и друге податке који олакшавају обраду тражених података)

У _____,

Дана _____ године

Подносилац захтева/име и презиме,
име једног родитеља

Датум и место рођења

Јединствени матични број грађана

Адреса

Други подаци за контакт

Потпис

* У кућици означити законска права која желите да остварите.

** У кућици означити начин достављања копије документа.

*** Када захтевате други начин достављања обавезно уписати начин достављања.

НАПОМЕНА:

Захтев који подноси законски наследник умрлог лица садржи и податке о идентитету умрлог. Уз захтев се прилаже извод из матичне књиге умрлих, као и доказ о сродству подносиоца са умрлим.

2. ОБРАЗАЦ ЗАХТЕВА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА ПОВОДОМ ИЗВРШЕНОГ УВИДА

назив и седиште руковаоца коме се захтев упућује

З А Х Т Е В за остваривање права поводом извршеног увида

На основу члана 22. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09 – др. закон), од горе наведеног руковаоца захтевам:*

- ☐ исправку података;
- ☐ допуну података;
- ☐ ажурирање података;
- ☐ брисање података
- ☐ прекид и привремену обуставу обраде;

Овај захтев подносим из следећих разлога, а односи се на податке:

(навести што прецизнији опис у вези са остваривањем права поводом извршеног увида у податке и друге податке који омогућавају поступање по захтеву)

У _____,

Дана _____ године

Подносилац захтева/име и презиме,
име једног родитеља

Датум и место рођења

Јединствени матични број грађана

Адреса

Други подаци за контакт

Потпис

* У кућици означити законска права која желите да остварите.

НАПОМЕНА:

Захтев који подноси законски наследник умрлог лица садржи и податке о идентитету умрлог. Уз захтев се прилаже извод из матичне књиге умрлих, као и доказ о сродству подносиоца са умрлим.

3. ОБРАЗАЦ ЖАЛБЕ ПРОТИВ ОДЛУКЕ РУКОВАОЦА КОЈОМ ЈЕ ОДБИЈЕН ИЛИ ОДБАЧЕН ЗАХТЕВ ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА У ВЕЗИ С ОБРАДОМ, ОДНОСНО ПОВОДОМ ОБРАДЕ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
Адреса за пошту: Београд, Булевар краља Александра 15.

Ж А Л Б А

(.....)
.....)

Име, презиме, адреса жалиоца
против решења – закључка

(.....)
(Назив руковаоца који је донео одлуку)

број од године.

Наведеном одлуком руковаоца (решењем, закључком, обавештењем у писаној форми са елементом одлуке), супротно закону, одбијен – одбачен је мој захтев који сам поднео/ла – упутио/ла дана године, и тако ми ускраћено остваривање уставног и законског права у вези с обрадом, односно поводом обраде података о личности. Одлуку побијам у целисти, односно у делу којим

јер није заснован на Закону о заштити података о личности.

На основу изнетих разлога предлажем да Повереник уважи моју жалбу, поништи одлуку првостепеног органа и омогући ми остваривање права у вези са заштитом података о личности.

Жалбу подносим благовремено, у законском року утврђеном у члану 38. став 2. Закона о заштити података о личности.

У,

Дана године

Подносилац захтева/име и презиме,
име једног родитеља

Адреса

Други подаци за контакт

Потпис

Напомена:

У жалби се мора навести одлука која се побија (решење, закључак, обавештење), назив руковаоца који је одлуку донео, као и број и датум одлуке. Довољно је да жалилац наведе у жалби у ком погледу је незадовољан одлуком, с тим да жалбу не мора посебно образложити. Ако жалбу изјављује на овом обрасцу, додатно образложење може посебно приложити.

Уз жалбу обавезно приложити копију поднетог захтева и доказ о његовој предаји – упућивању органу и копију одлуке органа која се оспорава жалбом.

4. ОБРАЗАЦ ЖАЛБЕ КАД РУКОВАЛАЦ НИЈЕ ПОСТУПИО, ОДНОСНО НИЈЕ ПОСТУПИО У ЦЕЛОСТИ ПО ЗАХТЕВУ ТРАЖИОЦА У ЗАКОНСКОМ РОКУ

Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
Адреса за пошту: Београд, Булевар краља Александра 15

У складу са чланом 38. Закона о заштити података о личности подносим:

Ж А Л Б У
против

(навести назив руковоаца)

због тога што руковалац:

није поступио /није поступио у целости у законском року
(подвући због чега се изјављује жалба)

по мом захтеву за остваривање права у вези с обрадом, односно поводом обраде података о личности који сам поднео/ла том руковаоцу дана године, а којим сам тражио/ла да ми се у складу са Законом о заштити података о личности омогући обавештење, увид – копију документа који садржи податке о мени, односно којим сам тражио исправку, допуну, ажурирање, брисање, привремени прекид и привремену обуставу обраде, у вези са:

(навести податке о захтеву и подацима који се траже или чија се исправка, допуна, ажурирање, брисање, привремени прекид и привремена обустава тражи)

На основу изнетог, предлажем да Повереник уважи моју жалбу и омогући ми остваривање права у вези с обрадом података о личности.

Уз жалбу достављам копију захтева са доказом о предаји руковаоцу.

Напомена: код жалбе због непоступања по захтеву у целости треба приложити и добијени одговор руковаоца.

У _____,

Дана _____ године

Подносилац захтева/име и презиме,
име једног родитеља

Адреса

Други подаци за контакт

Потпис

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

342.738(497.11)

ОДЛУКЕ и ставови Повереника по изјављеним жалбама
у поступку заштите података о личности. Публикација
бр. 1 / [уредник Александар Ресановић]. – Београд :
Повереник за информације од јавног значаја и заштиту
података о личности, 2016 (Београд : Службени гласник).
– 95 стр. ; 23 cm

Тираж 500. – Стр. 9-10: Уводна реч / Родољуб Шабић.

ISBN 978-86-919155-1-3

1. Ресановић, Александар [уредник]

а) Право на заштиту података о личности – Србија

COBISS.SR-ID 220846860